
het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

Er zij licht!
Genesis 1:3

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

3e JAARGANG No. 4

OPLAGE WERELDWIJD 35.000

JUNI/JULI 1984

Artikelen:

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
Er zij licht!	2
Principes voor een gezond leven	5
Ministudie: Pinksteren verbeeldt de 'eerstelingen' in Gods plan	9
Bent u eigengerechtig?	11
Psalmen en behoud: De boodschap die de meesten over het hoofd zien!	13
Gekwetste gevoelens? Wie heeft er iets aan?	17
Goed nieuws na 1984	19

VOORPAGINA: Geestelijke waarheid wordt door weinig aspecten van de fysieke wereld zo goed geïllustreerd als de verhouding tussen licht en duisternis. Over licht heeft de Bijbel veel te zeggen! Zie het artikel dat op pagina 2 begint. Foto Photofile Ltd.

Het Goede Nieuws wordt gepubliceerd door de Worldwide Church of God, 300 W. Green St., Pasadena, Calif., 91123, V.S. Copyright © 1984 Worldwide Church of God. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Robendene Ltd.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
AMBASSADOR COLLEGE,
Postbus 444,
3430 AK Nieuwegein
(Nederland).

Gaarne opgave van adreswijziging zo spoedig mogelijk.
Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Algemeen hoofdredacteur

Herbert W. Armstrong

Eindredacteur

Dexter H. Faulkner

Assistent-Redacteur

Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers

Dibar K. Apartian

Jerold Aust

K. Neil Earle

John A. Halford

George M. Kackos

Ronald D. Kelly

James P. Lichtenstein

Graemme J. Marshall

L. Leroy Neff

Bernard W. Schnippert

Richard H. Sedliacik

Clayton D. Steep

Philip Stevens

Earl H. Williams

Illustraties

Greg S. Smith

Minette Collins Smith

Redactie-assistent

Colleen M. Gus

**UITGEGEVEN DOOR DE
WORLDWIDE CHURCH OF
GOD**

Uitgever

Herbert W. Armstrong

Financieel beleid

Leroy Neff

Directeur uitgeverij

Ray L. Wright

Productie en distributie

Roger G. Lippross

Regionaal directeur

Bram de Bree

Internationale edities

Duits: John B. Karlson

Frans: Dibar Apartian

Nederlands: Bram de Bree

Spaans: Don Walls

Een mevrouw uit Londen schreef: „Wij zijn het niet eens met een groot deel van wat u leert.” Welnu, dat is niets bijzonders.

Ik schat dat ongeveer 99,99 procent van u allen die deze rubriek lezen het niet eens was met een groot deel van wat wij leren toen zij voor het eerst *De ECHTE WAARHEID* lasen. Dat is ook precies *de reden* waarom u het moet lezen! Als wij u alleen maar zeiden wat u al weet en gelooft, dan hebben wij uw tijd verspild — wij zijn er dan in te kort geschoten u te geven wat voor U van nut is!

Geen twee mensen geloven alle dingen op dezelfde wijze. Niemand is het eens met *IEDEREEN*. Ons doel is te informeren, uit te dagen, het *DENKEN* te stimuleren, en hetgeen u gelooft na te gaan en te *BEWIJZEN*.

Wij zeggen altijd: geloof niet wat wij — of anderen — zeggen *OMDAT* wij het zeggen. Maar luister zonder vooroordeel, controleer, verifieer, *BEWIJS* — en geloof vervolgens wat u als waar hebt *BEWEZEN* gezien. Als u dit doet, dan zal u, denken wij, gaan geloven wat u hier leest.

Maar deze mevrouw schreef nog meer.

„Aan het eind van uw tweede brief”, vervolgde zij, „viel mij op dat volgens u de evangelieboodschap een educatieve boodschap is. Als dat zo is, dan is die niet voor ons en voor miljoenen en miljoenen andere mensen bestemd. En deze bewering is niet bijbels... De Bijbel werd niet geschreven om het verstand van de mens te informeren, maar om het hart van de mens te veranderen.”

Wat is dat nu? Mijn bewering is niet bijbels? Werd de Bijbel niet geschreven om het *VERSTAND* te informeren?

Het is *ZEER BELANGRIJK* dat onze lezers *INZIEN* of de Bijbel is geschreven om het *VERSTAND* te informeren!

En of het enige *WARE* Evangelie een educatieve boodschap is.

Al te veel mensen zijn *VERLEID* tot het valse idee dat het *EVANGELIE* een irrationeel, sentimenteel, etherisch bijgeloof is. *DIT IS DE REDEN*, meer dan enige andere, dat het hedendaagse onderwijs en ontwikkelde mensen de Bijbel, het ware Evangelie en het geloof in *GOD* totaal *AFWIJZEN*!

En mijn bewering is *NIET BIJBELS*? Ik zal u nu laten zien — als uw verstand open is — hoe *VOLKOMEN* bijbels ze is!

Deze Londense mevrouw legde haar vinger precies op de zere plek van *alle* tragedies, droefheid, pijn en lijden, smart, armoede, onwetendheid, onreinheid, misdaad, uiteengevallen gezinnen, geweld en oorlogen van deze wereld!

De *OORZAAK* van alle verdriet en ellende is *VERKEERD* onderwijs, en gebrek aan de kennis die *uitsluitend* kan worden ontvangen door de openbaring van de Schepper — in zijn *Woord*.

En *WAAROM* is dit zo!

Eenvoudig omdat de wereld het *FUNDAMENTELE LEERBOEK* van waar onderwijs — de Bijbel — heeft verworpen! De wereld is totaal verward. Evenals deze mevrouw in Londen realiseert de wereld zich niet *WAT* de Bijbel *is*!

De Bijbel *is* het *FUNDAMENT* van *ALLE KENNIS* — het ware *UITGANGSPUNT* voor de verwerving van alle kennis die ontdekt kan worden. Het is het *INSTRUCTIEBOEK* van onze Schepper met noodzakelijke kennis die uit geen enkele andere bron kan worden geput.

Wat is de werkelijke *STAM* van de boom der kennis?

Het is het *DOEL* van het bestaan van menselijk leven op de aarde! Het is het kennen van de *BETEKENIS* van het leven. Het is de *ECHTE* waarden van de valse te kunnen onderscheiden. Het is te weten wat de *WEG* naar vrede, geluk, overvloedig welzijn en eeuwig leven is — de *WEG* naar wat

fundamentalisten „behoud” noemen. Te weten wat „behoud” *is*. Is het een bepaalde *PLAATS* — een geografische lokatie? Is het een veranderde *toestand*? Is het een verandering van *samenstelling* — of iets anders? En hoe verkrijgen wij het? Is die *KENNIS* belangrijk? Onderwijst de Bijbel dit?

Is het rationeel? Is het zinvol?

DEZE FUNDAMENTELE, ONONTBEERLIJKE KENNIS treft men alleen in de Bijbel aan! Natuurlijk schijnt er een haast eindeloze hoeveelheid kennis die de *MENS* kan bestuderen, ontdekken en verwerven zonder de Bijbel. God gaf de mens ogen om te zien, oren om te horen, handen om te tasten. God gaf de mens een *VERSTAND* dat kan redeneren, voeten om zich te verplaatsen, handen die instrumenten kunnen ontwerpen en maken. Hij kan telescopen en microscopen maken. Hij kan laboratoria bouwen en inrichten, experimenten leiden. Hij kan reizen en onderzoeken.

Hij kan echter niet zelf ontdekken *WAT* hij zelf *is*, of *WAAROM* hij is. Is hij toevallig ontstaan, zonder intelligent ontwerp, door een doelloos proces dat „evolutie” wordt genoemd? Of werd hij *GESCHAPEN* en hier *MET EEN DOEL* geplaatst? En *wat* is dan dat doel?

Waar onderwijs behoort ons de kunst van vreedzaam, gelukkig en succesvol leven bij te brengen. Maar onze scholen onderwijzen niet *HOE* men een gelukkig leven moet leiden! Niemand van de machthebbers, de geleerden, de leraren kent de *WEG* naar *VREDE* — hetzij in het gezin, tussen bureaus of tussen *NATIES*!

Waar onderwijs behoort te leren hoe men fysiek, mentaal, emotioneel en geestelijk *VOLWASSEN* moet worden. Maar voor zover ik weet biedt geen school, geen universiteit op aarde, behalve Ambassador College, aan jonge mensen dit *VOLLEDIGE* en *COMPLETE* en *EVENWICHTIGE* onderwijs.

(Zie verder pagina 16)

Er zij licht!

De Bijbel heeft meer te zeggen over licht — en het ontbreken daarvan — dan u misschien denkt!

Clayton D. Steep

Ongeveer 6000 jaar geleden was de aarde een verlaten planeet, gehuld in een waas van dikke, sombere duisternis. Het water, dat haar oppervlakte geheel bedekte, woelde en golfde in de eindeloze nacht, voortgestuwd door winden die geen enkele hindernis op hun weg vonden.

Hoelang het al zo geweest was, weten wij niet.

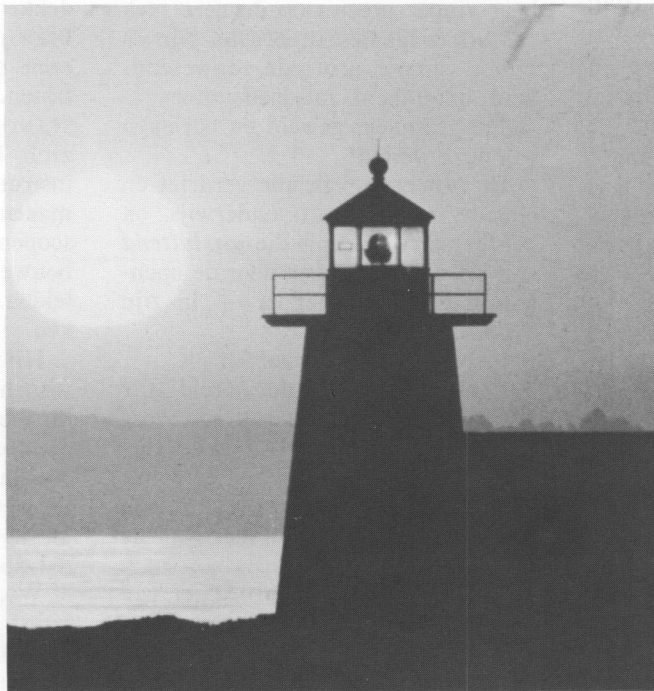
Toen vond er iets zeer belangrijks plaats. Deze gebeurtenis wordt in Genesis 1:3 beschreven.

Boven het woelende, zwarte water bevond zich de Geest van God. Tenslotte was alles gereed. Het was tijd om met Gods 7000-jarige plan te beginnen. Over het kolkende en golvende, onverlichte water klonk een krachtige stem: „Er zij licht!”

Onmiddellijk week de duisternis terug toen de ontzagwekkende krachten van de elementen, gehoorzaam aan de Almachtige Schepper, reageerden.

En met deze woorden werd Gods plan in beweging gezet.

„Er zij licht!” Een bevel tot ver-

lichting van een donkere planeet. En tegelijkertijd verkondigen de woorden die Gods plan in werking zetten op een opwindende en inspirerende wijze de uitwerking van dat plan.

In feite, zoals wij al snel zullen zien, zijn er weinig aspecten van de fysieke, materiële wereld die geestelijke waarheden zo grondig illustreren als de relatie tussen licht en duisternis. Honderden schriftgedeelten bevatten de analogie. Er is in dit artikel slechts ruimte om enkele schriftgedeelten aan te halen.

Er wachten u vele uren lonende

bijbelstudie als u de verzen opzoekt die in een concordantie gerangschikt staan onder „licht”, „duisternis”, „dag”, „nacht”, „blindheid” en andere hiermee in verband staande woorden.

Het licht van de wereld

Bedenk dat de wereld in volkomen duisternis was gehuld tot God licht bracht. De wereld was niet altijd in duisternis geweest. Zij was zo *geworden*. Hoe? Waarom? Door de zonde!

Toen God de aarde oorspronkelijk schiep — misschien miljoenen jaren geleden — juichten de engelen, beschreven als „morgensterren”, van vreugde (Job 38:7). Vele van hen kregen deze aarde als woonplaats.

Zij werden geregeerd door de grote aartsengel Lucifer, wiens naam „lichtbrenger” of „stralende morgenster” betekent.

Weet u hoe helder sterren zijn? Onze zon, hoe helder die ook is, is in vergelijking met andere sterren slechts een dwerg. Toen al deze stralende „sterren” — engelen van licht — de aarde bewoonden, moet het wel een zeer lichte plaats geweest zijn, tenminste geestelijk gesproken.

Toen vond er een tragedie plaats. Lucifer, die niet tevreden was met deze aarde, leidde een opstand tegen

de Almachtige God in de hemel.

Deze opstand had geen succes. Lucifer en de engelen die hem volgden, werden uit de hemel geworpen (Jes. 14:12; Openb. 12:4, 9). Hij werd nu niet langer Lucifer of „Lichtbrenger” genoemd, maar de duivel en Satan en zijn koninkrijk werd een koninkrijk van geestelijke duisternis en verwarring (Ef. 6:12).

Hiermee in overeenstemming bevond de fysieke aarde die zijn domein was zich eveneens in duisternis en verwarring: in deze toestand gebracht door de titanische strijd die Lucifer met zijn legioenen tegen de Eeuwige en zijn legers heeft gevoerd.

En zo werd de aarde in sombere duisternis gehuld totdat God zo'n 6000 jaar geleden ingreep om licht te brengen. Er moet echter opgemerkt worden dat God de duisternis toen niet totaal uitbande. Hij bracht licht in de wereld. Hij scheidde het licht van de duisternis. Hij verklaarde dat het licht „goed” was (Genesis 1:4). Maar Hij liet de duisternis (die Hij, belangwekkend genoeg, niet „goed” noemde) voortbestaan.

Hieruit kunnen wij iets leren. Zoals de nacht op onze fysieke planeet naast de dag bestaat, zo bestaan in het geestelijke rijk op aarde ook Satan en zijn heersers van de duisternis naast het geestelijke licht. Weet u wat dat geestelijke licht op aarde is?

„Gij zijt het licht der wereld”, zei Jezus tot zijn Kerk (Matth. 5:14). Ja, geestelijk gesproken is de ware Kerk van God het enige licht op deze planeet. Ieder tijdperk van Gods Kerk wordt gesymboliseerd door een enkele „kandelaar” (Openb. 1:20). Ieder lid van de Kerk is individueel een kind van het licht (Ef. 5:8).

Heeft u zich weleens afgevraagd hoe Satan herkent wie er onder de miljarden mensen tot Gods volk behoren? Hoe kiest hij u uit als doelwit voor zijn aanvallen als u zich bekeerd heeft?

Als er een miljoen onaangestoken lucifers in een grote, donkere kamer liggen, hoe kunt u dan een specifieke lucifer zien? Steek die ene lucifer aan en hij is onmiddellijk overal zichtbaar. Hij vormt een treffend contrast met alle andere 999.999 lucifers. Evenals die kamer is de hele wereld in geestelijke duisternis gehuld, en de bewoners ervan zijn niet te onderscheiden in het donker. Maar hier en

daar schijnt er in die geestelijke duisternis een licht. U bent zo'n licht (Filipp. 2:15) als Gods Geest „vurig” in u is (Rom. 12:11). Satan ziet u duidelijk. Hij kan u eruit pikken. Hij ziet de Kerk duidelijk. Hij haat wat hij ziet (Joh. 3:20) en doet alle mogelijke moeite om die lichtjes te doven.

Sta hem dit niet toe. Wees vastbesloten dat uw licht zal blijven schijnen. Er zij licht — altijd!

De uiteindelijke straf die Satan en zijn demonen, die zelfs nu reeds door „krochten der duisternis” (2 Petr. 2:4) zijn beperkt, is opgelegd, is om „dwaalsterren” te zijn, voor wie „de donkerste duisternis voor eeuwig [is] weggelegd” (Judas 13). Wat een degradatie voor hen die eens stralende morgensterren waren!

U heeft waarschijnlijk weleens gehoord van de „black holes” in de ruimte die door astronomen worden bestudeerd. Sommige „zwarte gaten” zijn beschreven als sterren die eens gigantisch groot zijn geweest, maar die nu zijn verschrompeld en ineengeklapt. In plaats van licht te geven, pogen ze nu alles naar zich toe te trekken; hun zwaartekracht is zo groot geworden dat zelfs geen licht kan ontsnappen. Wie weet? Misschien is deze gelijkenis meer dan louter toeval.

Brandt uw lamp?

Wij moeten leren om van geestelijke duisternis een afschuw te hebben, hoewel het juist is dat wij fysiek gesproken in sommige opzichten van de nacht kunnen houden. Bijvoorbeeld als wij moe worden en willen slapen. Bovendien heeft de nacht in onze technologische wereld, waarin een druk op de knop licht verschaft, veel van zijn nadelen verloren.

Als u echter in een samenleving zonder kunstmatig licht geleefd had, zou de nacht iets minder welkom zijn. Het zou gemakkelijker zijn om de les te begrijpen die Jezus in Johannes 11:9-10 gaf: „Als iemand overdag loopt, stoot hij zich niet, omdat hij het licht van deze wereld [de zon] kan zien; maar wanneer iemand bij nacht loopt, stoot hij zich, omdat het licht niet in hem is.”

Licht is niet inherent aan een menselijk wezen. Het moet van een bron buiten hem komen. De zon geeft overdag licht. 's Nachts lopen de

mensen — in een wereld waar men niet het gemak heeft van bijvoorbeeld elektriciteit — het risico zich te stoten. Zij kunnen weliswaar een vuur aanleggen, maar dergelijke menselijke pogingen zijn slechts vonkjes en verdrijven de nacht niet (Jes. 50:11).

In een dergelijke situatie heeft men het licht van de zon nodig om zonder zich te stoten te kunnen lopen.

In feite is de duisternis die de van God afgesneden mensen omhult tweeledig. De Bijbel beschrijft hen als mensen in het donker (Joh. 3:19) en als blinden (2 Kor. 4:4).

Maar de ogen van hen die nu geroepen zijn, zijn geopend (Ef. 1:18). Onze lichtbron is God. „De Here is God, Hij heeft het voor ons doen lichten” (Ps. 118:27). „Gij toch doet mijn lamp schijnen,” riep David uit tot de Eeuwige, „de Here, mijn God, doet mijn duisternis opklaren” (Ps. 18:29).

Een lamp — het soort waarover de Bijbel spreekt — heeft brandstof nodig om te kunnen functioneren. De heilige Geest is de olie die onze lamp van brandstof voorziet en haar brandende houdt.

Wij hebben een constante toevoer van die brandstof nodig. Hoe meer wij van de Geest van God hebben, hoe helderder ons licht zal schijnen.

Hoeveel moeite doen wij om die kostbare olie te zoeken? Laten wij onze lampen flakkeren en door gebrek aan olie uitgaan, zoals de vijf dwaze maagden in Mattheüs 25:1-13? Of hebben wij altijd voldoende voorraad, zoals de vijf wijze maagden?

Een verschil van dag en nacht

„Er zij licht!” Dat is in zoveel woorden het gebod van Jezus aan zijn volgelingen (Matth. 5:14-16). Om dat te doen, moeten wij naar een ononderbroken toevoer van de heilige Geest streven. Maar er is meer wat wij moeten doen. Wij moeten het Woord van God bestuderen en in praktijk brengen. „Het openen van uw woorden verspreidt licht,” zei de psalmist tot God (Ps. 119:130). „Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad”, riep hij in vers 105 uit.

Er zij meer licht in uw leven. Drink het Woord van God in en

breng het in praktijk. „Want het gebod is een lamp en de onderwijzing een licht,” zegt Spreuken 6:23. Buiten Gods geopenbaarde wetten en geïnspireerde getuigenis is er geen licht (Jes. 8:20).

Laat er ook licht zijn door betrokken te zijn bij Gods grote opdracht om „het schijnsel van het evangelie” (2 Kor. 4:4) te verbreiden dat waarheid brengt in een donkere en sterrende wereld.

Natuurlijk stralen wij niet meteen op volle sterkte zodra wij christen worden. Er is tijd voor nodig. Het is iets waarin wij moeten groeien. Maar het is essentieel dat die groei er is en zichtbaar is, want „het pad der rechtvaardigen is als het glanzende morgenlicht, dat steeds helderder straalt tot de volle dag” (Spr. 4:18).

Vanaf de eerste glimp van het zonnegloren wordt de zon steeds helderder tot zij haar hoogtepunt bereikt, dat hier in Spreuken wordt aangeduidt als „de volle dag”. De zon trekt zich niet terug en gaat niet achteruit. Een christen moet zichzelf voortdurend onderzoeken en zich afvragen: „Boek ik vooruitgang door dit jaar helderder te schijnen dan vorig jaar, deze week helderder dan vorige week, vandaag helderder dan gisteren?”

Er zij licht! Hoe goed vatten deze woorden de christelijke roeping samen. Hoe staat het met u? Schijnt uw licht steeds sterker?

Een opvallend contrast

Zolang men het laat schijnen, overwint licht altijd de duisternis. Het overheerst altijd (Pred. 2:13). Wanneer u in een donkere kamer een licht aansteekt, verdwijnt de duisternis. Maar u kunt in een lichte kamer geen duisternis „aansteken”. De duisternis kan alleen terugkeren als de lichtbron gedoofd of afgeschermd wordt (Lukas 11:34).

Licht is een positieve kracht. Duisternis is negatief: het is de afwezigheid van licht. Licht symboliseert het leven (Joh. 8:12) en de waarheid (Ps. 43:3); duisternis symboliseert de dood (Ps. 143:3) en dwaling (Lukas 11:34). Licht symboliseert God; duisternis symboliseert de macht van Satan (Hand. 26:18).

Licht en duisternis zijn tegengestelde zaken. Zij kunnen niet samengaan. „Want wat heeft gerechtigheid

Een christen ontmaskert de werken van de duisternis door een voorbeeld te zijn.

gemeen met wetteloosheid, of welke gemeenschap heeft het licht met de duisternis?” (2 Kor. 6:14.) Antwoord: geen enkele!

De apostel Paulus verklaart deze waarheid verder in Efeze 5:8-13: „Want gij waart vroeger [voor uw bekering] duisternis, maar thans zijt gij licht in de Here; wandelt als kinderen des lichts [hoe?], — want de vrucht des lichts bestaat in louter goedheid en gerechtigheid en waarheid —, en toetst wat de Here welbehaaglijk is” (vers 8-10). Leven op de wijze van God — dat wil zeggen, licht verspreiden.

Paulus vervolgt: „En neemt geen deel aan de onvruchtbare werken der duisternis, maar ontmaskert ze veel” (vers 11). Dat wij, als individueel lid van Gods Kerk, ze moeten ontmaskeren, betekent meestal niet dat wij dat mondeling moeten doen. De mondelinge ontmaskering is het werk van de dienaren die hun stem als een bazuin verheffen (Jes. 58:1).

Leden van de Kerk moeten echter hun licht laten schijnen. Licht is niet hoorbaar. Een christen ontmaskert de werken van de duisternis door een voorbeeld te zijn. Het is het contrast tussen goed en kwaad dat het kwaad ontmaskert.

Als u een christen bent moet er een contrast zijn, even scherp als het contrast tussen licht en duisternis, tussen de manier waarop u dingen doet, uw visie, uw instelling — uw doel in het leven — en die van de wereld, want anders is er iets mis!

Wanneer u in de verleiding komt op te gaan in de omringende duisternis, deel te hebben aan dingen die in schaduwen verborgen zijn, iets te doen waarvan u weet dat u het niet zou moeten doen, uw lamp te bedekken of haar licht door een compromis lager te draaien, sta dan even stil en

denk — zeg zonodig hardop tegen uzelf: „Er zij licht!”, en vervolg met dat te doen waarvan u weet dat het Gods wil is.

De Dag des Heren

De bijbelse profetieën tonen dat de Dag des Heren de tijd is waarop God in de wereldgebeurtenissen ingrijpt en de opstandige volken straft bij de terugkeer van Jezus Christus.

Maar dat is slechts het begin. In feite zal Jezus' terugkeer het begin zijn van de 1000-jarige „dag” na de „nacht” van het door Satan geïnspireerde wanbeleid van de mens (1 Thess. 5:2-8; Rom. 13:12-13).

Jezus is de „zon der gerechtigheid” die zal „opgaan, en er zal genezing zijn onder haar vleugelen [stralen]” (Mal. 4:2). De glorieuze dag van God gaat na het Millennium verder en omvat de uiteindelijke transformatie van de huidige hemelen en aarde in „nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont” (2 Petr. 3:10-13).

Wij moeten nooit de ontzagwekkende bestemming die voor ons ligt uit het oog verliezen. God is de „Vader der lichten” (Jak. 1:17). Dat zijn wij!

In God is geen duisternis (1 Joh. 1:5; Ps. 139:12), geen schaduw (Jak. 1:17). Hij bekleedt zich met licht (Ps. 104:2). God bewoont „een ontoegankelijk licht” (1 Tim. 6:16).

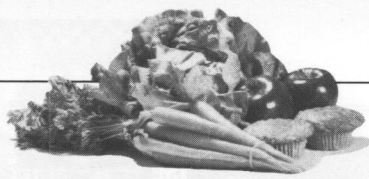
Jezus, de afstraling van Gods glorie (Hebr. 1:3), schijnt als de zon in haar volle kracht (Openb. 1:16). Hij is de heldere morgenster (Openb. 22:16). Wij zullen net als Hij zijn (1 Joh. 3:2). Dat is een deel van het „erfdeel der heiligen in het licht” (Kol. 1:12).

In dit tijdperk bestaan kwaad en gerechtigheid naast elkaar, als de dag en de nacht. Na de voltooiing van Gods 7000-jarige plan echter zal er in het nieuwe Jeruzalem geen kwaad zijn. Ook zal er geen nacht meer zijn (Openb. 21:23; 22:5).

„Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon in het Koninkrijk huns Vaders” (Matth. 13:43). „En de verstandigen zullen stralen als de glans van het uitspannel, en die velen tot gerechtigheid hebben gebracht als de sterren, voor eeuwig en altoos” (Dan. 12:3).

Laat dat onze bestemming zijn.

Er zij licht! □

Principes voor een gezond leven

De fysieke wereld wordt door natuurwetten beheerst. Gezondheid is het resultaat van samenwerking met deze wetten, terwijl disharmonie daarmee tot ziekte leidt. Hier volgt een aantal waardevolle principes.

Stelt u zich eens de doorsnee inwoner van een van onze geïndustrialiseerde landen voor. Laten wij hem, bij gebrek aan een betere naam, Jan Doorsnee noemen.

Als Jan een doorsnee Amerikaan is, is de kans een op drie dat hij te dik is. Als Jan een West-Duitser is, is de kans een op vier dat hij aan de een of andere stofwisselingsziekte lijdt.

Vijfenvijftig procent van de Britse Jan Doorsnee's zal op 55-jarige leeftijd al zijn tanden kwijt zijn. Voor een Fransman wordt de kans dat hij sterft aan levercirrose slechts overtroffen door de kans dat hij sterft aan kanker of een hartkwaal.

Is Jan D. een Zweed van boven de 55 jaar, dan loopt hij een enorm risico om aan kanker te overlijden. In feite

is de kans om aan kanker dood te gaan voor mannen en vrouwen van 55 jaar en ouder in ieder Westers land meer dan 50%.

U zult het er waarschijnlijk wel mee eens zijn dat Jan Doorsnee niet veel kans heeft op een lang leven zonder ernstige gezondheidsproblemen.

De moderne oorlogvoering is niets vergeleken met de sterftecijfers door moderne degeneratieve ziekten.

In de Verenigde Staten zijn er per jaar tweeënehalf maal zoveel men-

sen slachtoffer van harten vaatziekten en anderhalf maal zoveel van kanker als er in de Tweede Wereldoorlog omkwamen in de strijd.

Niet al deze slachtoffers vallen onder hen die wij gewoonlijk als bejaarden beschouwen. Een op de vier slachtoffers van een hartaanval is jonger dan 65 jaar. En zelfs bij mensen tussen de 20 en 30 jaar zijn tekenen gevonden van vergevorderde degeneratie.

Al tijdens de Koreaanse oorlog toonde autopsie [lijkschouwing] op soldaten met een gemiddelde leeftijd van 22 jaar in meer dan driekwart van de gevallen een zekere mate van slagaderverkalking aan. In 12 procent van deze gevallen waren de vaten meer dan 50% dichtgeslibt. En dit werd dan beschouwd als 'het beste van het beste'.

Een hoge leeftijd is bij lange na niet de enige voorwaarde voor degeneratieve ziekten. Lewis Herber, de schrijver van *Our Synthetic Environ-*

ment, schreef: „Menige tachtigjarige blijkt kranslagaders te hebben waar een veertigjarige trots op zou zijn.”

Zegt Herber: „Vele Amerikaanse mannen tussen de 20 en 40 jaar bevinden zich op de rand van ernstige cardiale gebreken.

Ook het feit dat er minder kindersterfte is, is geen verklaring voor het steeds vaker voorkomen van degeneratieziekten bij volwassenen.

Gene Marine en Judith Van Allen, schrijvers van *Food Pollution*, beweren: „De verlaging van het kindersterftecijfer is er niet de

oorzaak van dat hart- en vaatziekten niet alleen bij ouderen, maar bij alle mensen boven de 45, nu de belangrijkste doodsoorzaak zijn.”

Als iemand eenmaal de middelbare leeftijd bereikt heeft, is zijn levensverwachting slechts iets beter dan van iemand die rond de eeuwwisseling leefde. In zeker opzicht betekent dit dat de Westerse mens wat de algehele gezondheidstoestand betreft een stap terug heeft moeten doen.

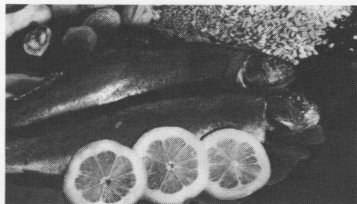
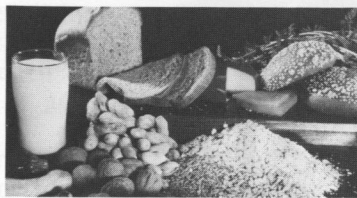
Lewis Herber verklaart hoe dit komt: „Tegenwoordig zijn de hygiëne, de behuizing, de werkomstandigheden en het inkomen zeer verbeterd, terwijl de geneeskunde ongekende toppen bereikt heeft . . .

„Als de buitengewone medische vooruitgang en de grote verbeteringen in de materiële levensomstandigheden er niet waren geweest, zou de volwassene van nu heel goed een veel kortere levensduur kunnen hebben dan zijn grootouders. Dit is een opmerkelijk teken van mislukking.”

Een paar basisprincipes

De grote sommen geld die aan medische behandeling en onderzoek besteed worden schijnen het probleem niet op te lossen. Zweden is hiervan een voorbeeld.

Het Zweedse volk geeft meer geld uit aan gezondheid dan enig ander volk — \$518 per persoon per jaar — en toch heeft het ook het op een na hoogste sterftecijfer *wegens* kanker en hart- en vaatziekten ter wereld. De Scandinavische landen, die beschouwd worden als de model-wel-

Goede voeding, het zoveel mogelijk vermijden van voorbewerkte levensmiddelen is belangrijk voor het opbouwen en handhaven van een goede gezondheid. Foto's: boven, Good News; rechts, G.A. Belluche Jr.

vaartsstaten in het Westen, hebben het hoogste zelfmoordcijfer ter wereld .

Feit is dat hogere uitgaven aan geneeskunde niet hoeven te leiden tot een betere lichamelijke en geestelijke gezondheid. In werkelijkheid zijn levensstijl, lichaamsbeweging en eetgewoonten de belangrijkste factoren in de gezondheidssituatie.

Allan Chase, schrijver van *The Biological Imperative*, verklaart: „Waar en hoe goed iemand leeft, werkt en eet heeft net zoveel met zijn gezondheidstoestand en die van zijn kinderen te maken als hetgeen een arts voor hem kan doen.”

Lewis Herber zei het als volgt: „Of hij het nu leuk vindt of niet, er zijn ‘spelregels’ die nageleefd moeten worden, wil een verandering van milieu de menselijke vitaliteit, weerbaarheid tegen ziekten en lange levensduur bevorderen.

„Wanneer deze regels, hoe eenvoudig ze ook mogen zijn, overtreden worden, neemt de natuur wraak in de vorm van een slechte gezondheid en ziekten. Wanneer ze worden nageleefd, kan het leven van de mens lang, creatief, en opvallend vrij van fysieke zwakheid zijn.”

Het doel van dit artikel is dus om een aantal fundamentele regels te behandelen die essentieel zijn om een goede, stralende gezondheid te verkrijgen.

Voedsel en fitheid

De eetgewoonten van veel mensen in de Westerse wereld zullen de over-

levering ingaan als een van de meest ironische zaken in de moderne geschiedenis. Terwijl miljoenen in de onderontwikkelde wereld uit armoede ondervoed zijn, komen veel Westelingen in dit opzicht louter uit eigen keus tekort.

Een onderzoek, uitgevoerd door het Amerikaanse departement van landbouw heeft bijvoorbeeld aangetoond dat ongeveer de helft van alle Amerikanen leeft op een ondeugdelijke voeding, waarbij zo'n 35 procent van het voedselpakket van het doorsnee Amerikaanse gezin bestaat uit voedsel zonder voedingswaarde.

Vijftig procent van wat de Amerikaan eet, is voorbewerkt — vol kleurstoffen, conserveringsmiddelen, vochtregulerende middelen, bindmiddelen enzovoorts.

De consumptie van suiker heeft in het Westen een absoluut hoogtepunt bereikt.

In 1750 consumeerde de doorsnee Engelsman slechts vier pond suiker per jaar. Tegenwoordig verorberen de Australische zoetekauwen 126 pond suiker per persoon per jaar. De helft van de totale calorie-inname van de gemiddelde Amerikaan bestaat nu uit suiker.

De snelle stijging van de suikerconsumptie is slechts een verdere aanwijzing dat er een fundamentele verschuiving in onze elementaire voedingsgewoonten is opgetreden.

Dr. Jean Mayer, een vooraanstaand deskundige op het gebied van voeding van de Harvard Universiteit, gaf in een interview het volgende

belangwekkende commentaar over de heersende voedingsgewoonten: „Mischien wel de helft van het voedsel dat thuis geconsumeerd wordt, bestaat niet meer uit primaire producten zoals vlees, melk, eieren, brood... groente en fruit... Een grote hoeveelheid ervan is vóórbe- werkt.”

Automaten, hamburgerstands, ijs- salons, snackbars en dergelijke heb- ben allemaal tot het probleem bijge- dragen. Het voorbeeld van wat er in de Eerste Wereldoorlog met de Denen gebeurde geeft ons een ernstige waarschuwing over onze vóórbe- werkte voedingsmiddelen en waartoe deze leiden.

De schrijvers van *Food Pollution* verklaarden: „Gedurende de Eerste Wereldoorlog stopte men in Dene- marken eenvoudig met het zuiveren van meel. Later bleek dat het sterfte- cijfer omlaag was gegaan, en er een opmerkelijke daling was geweest van kanker, hart- en vaatziekten, suiker- ziekte, nierproblemen en hoge bloed- druk. Er had geen andere duidelijke verandering in de voedings- of leefge- woonten plaats gehad.”

Vandaag de dag betaalt de Wester- se mens de tol voor zijn sterk gezu- verde, verzwakte voedsel met een stormloop van gebreken als diabetes, zwaarlijvigheid, bloedarmoede, darmkanker en het slecht functione- ren van nieren, lever en galblaas.

De slechte voeding eist ook een geldelijke tol. Dr. George Briggs, voedseldeskundige van de Universiteit van Californië, schatte dat 30 miljard dollar van Amerika's jaarlijkse uitgaven aan ziekteko- sten van 75 miljard,

een direct gevolg was van slechte voe- ding.

Terug naar de basis

De meest voor de hand liggende methode om deze valkuilen met betrekking tot de voeding te vermij- den, is het zoveel mogelijk vermijden van een te grote consumptie van vóór- bewerkt, gezuiverd voedsel. Vers fruit en volkoren brood en granen zijn niet alleen beter voor de gezond- heid, maar doen tevens niet zo'n grote

aanslag op het huishoudbudget.

Juiste bereidingswijzen kunnen ook helpen. Bij stomen bij een lage temperatuur wordt veel meer van de waarde van ons dagelijks voedsel behouden dan bij koken.

Het kiezen van andere voedings- middelen kan ook nuttig zijn. U kunt bijvoorbeeld fruit eten in plaats van snoep, sappen drinken in plaats van frisdrank en geen suiker gebruiken als honing of melasse net zo goed dienst kan doen.

Evenwicht is ook een belangrijke factor in onze voeding. Een te grote afhankelijkheid van een enkele fun- damentele voedselsoort kan in de toe- komst tot gezondheidsproblemen lei- den.

Ook ongebruikelijke diëten en een te hoog gebruik van kunstmatige toe- voegingen moeten vermeden worden. Een streng vegetarisch dieet kan bij- voorbeeld vaak onvoldoende vitamine B en proteïnen bevatten, tenzij de voedingsmiddelen zorgvuldig gese- lecteerd worden. Een hoog verbruik van vitamine C-preparaten kan ver- koudheden helpen bestrijden, maar kan bij onjuiste toepassing ook leiden tot uiteenlopende complicaties in de spijsvertering.

Geen matigheid betrachten met eten en drinken is ook een belangrijk probleem voor velen die leven in een tijdperk waarin grote lichamelijke

werp van voedingsgewoonten. Onder- zoek uw persoonlijke probleem met betrekking tot de voeding en win degelijk advies in alvorens u verande- ringen in uw voedingsgewoonten aan- brengt.

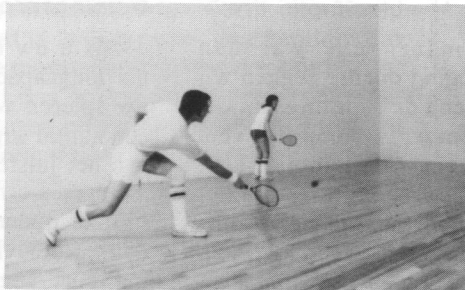
De verloren kunst van lichamelijke fitheid

Iemand heeft eens opgemerkt dat de grootste menselijke vooruitgang tot stand gekomen is door het ernstige verlangen van de mens om arbeid te vermijden. Zeker geduren- de de laatste 200 jaar hebben wij alle ideeën of uitvindingen die de nood- zaak van menselijke inspanning ver- minderden, toegejuicht als vooruit- gang.

Onze definitie van een ontwikkeld land is in feite een land waarin de spierkracht grotendeels vervangen is door machines. Wij meten de levens- standaard af aan hoe gemakkelijk het werk is, hoeveel vrije tijd wij hebben en hoeveel werkbesparende appa- raatjes wij tot onze beschikking heb- ben.

Voor de Industriële Revolutie kre- gen de meeste mensen ruimschoots voldoende lichaamsbeweging, of zij dat nu wilden of niet. Maar tegen- woordig kan lichaamsbeweging maar al te gemakkelijk worden vermeden.

Miljoenen hebben de filosofie van Robert Hutchin overgenomen in *Exit*

Regelmatische

lichaamsbeweging en ontspanning verbeteren de functionele capaciteit van het hart en bevorderen de circulatie. Evenwichtige lichamelijke activiteiten helpen tevens de verwoestende stress te verminderen. Foto's: links, Good News; rechts, Nathan Faulkner.

inspanning eerder uitzondering is dan regel.

Eeuwen geleden spoorde de apostel Paulus de Filippenzen al aan om hun *bescheidenheid* aan alle mensen te tonen (Filipp. 4:5; *Statenvert.*).

Ook Salomo waarschuwde tegen de consequenties van te veel eten en drinken (Spr. 23:21).

Het is duidelijk dat iedere mens zijn eigen optimale voedselverbruik moet zien te vinden. Er is veel infor- matie beschikbaar over het onder-

Screaming van Christopher Hale: „Wanneer ik behoefte voel aan lichaamsbeweging, ga ik liggen tot het over is.” Spieren verzwakken door gebrek aan inspanning. Het lichaam puilt uit van vet doordat overtollige calorieën door metaboli- sche processen worden opgeslagen in afwachting van activiteiten die nooit komen.

Als toekomstige antropologen te- rug zouden kijken naar de 20e eeuw- se mens, zouden zij ons heel goed

kunnen classificeren als 'zitters', omdat dat in onze tijd de overheersende houding is.

Wij zitten in een auto of bus op weg naar ons werk, waar wij acht uur per dag achter ons bureau zitten. Daarna gaan wij weer zitten om naar huis te reizen, en nadat wij aan tafel gezeten hebben, zitten wij verscheidene uren voor de tv. In het weekend zitten wij bij wijze van ontspanning in de schouwburg of de bioscoop, of betalen wij voor het genot om op de tribune te zitten en te kijken hoe de profs de lichaamsbeweging krijgen die wij zelf zo hard nodig hebben.

Een hartkwestie

Bij ondervraging geeft 49 procent van alle Amerikaanse mannen en vrouwen toe dat zij niet voor de lichaamsbeweging aan fysieke activiteiten deelnemen. Daaruit volgt dat 51 procent dat wel doet — een kleine meerderheid.

Maar dr. Laurence E. Morehouse, oprichter van het Human Performance Laboratory van de Universiteit van Californië in Los Angeles, is van mening dat de stand van zaken in feite somberder is dan de statistische gegevens aangeven. In zijn best-seller *Total Fitness in 30 Minutes a Week* verklaart hij:

„De kranten en tijdschriften hechten veel gewicht aan de statistieken die aangeven dat miljoenen Amerikanen deelnemen aan de grote rage van lichaamsbeweging. In werkelijkheid is dat niet zo . . .

„Wanneer de activiteiten zelf geanalyseerd worden, blijkt dat tenminste tachtig procent van de volwassen bevolking niet genoeg of niet de juiste lichaamsbeweging doet om lichamelijk verval tegen te gaan.”

Als wij willen begrijpen hoe dr. Morehouse tot deze conclusie is gekomen, moeten wij de woorden „lichamelijke fitheid” en „lichaamsbeweging” nader onderzoeken.

Gezondheid en een lange levensduur zijn niet alleen afhankelijk van rollende spierbundels en een slank postuur. De lichamelijke fitheid wordt eerder bepaald door de conditie van het hart, de omvang en elasticiteit van de bloedvaten die het hart van bloed voorzien en de elasticiteit van het longweefsel.

De sleutel tot een goede lichaamsconditie is dus de bloedsomloop. Geen enkel lichaamsdeel kan leven, laat staan voorspoedig leven, zonder het hart en de circulatie.

Het bloed vervoert voedsel en zuurstof naar iedere lichaamscel en ruilt deze stoffen in tegen afvalstoffen, die het dan helpt afvoeren. Het verspreidt hormonen om vele lichaamsfuncties te reguleren en met behulp van de witte bloedlichaampjes worden infecties die het lichaam aanvallen bestreden.

De Bijbel verklaart „De ziel [het leven] van het vlees is in het bloed” (Lev. 17:11).

De Bijbel zegt ons ook dat wij ons hele leven regelmatig en in de juiste hoeveelheid aan lichaamsbeweging moeten doen. 1 Timotheüs 4:8 laat bij correcte vertaling zien dat lichaamsbeweging *tijdelijk* van nut is — dat wil zeggen, in dit leven. Goede lichaamsbeweging verbetert de functionele capaciteit van het hart en de bloedsomloop. Het belangrijke woord hierin is „goede”.

Spelen versus lichaamsbeweging

In tegenstelling tot het voedsel, dat wij vaak tot in alle heerlijke details beschrijven en met gebruik van ontelbare recepten klaarmaken, nemen wij zelden de moeite om lichaamsbeweging in verschillende typen te rangschikken.

„Ik zal maar eens wat aan lichaamsbeweging doen,” zeggen wij als wij al joggend de deur uitgaan. Of: „Nu het zomer is hoop ik veel lichaamsbeweging in de tuin te krijgen.”

Is tuinieren en hardlopen hetzelfde? Niet bepaald, maar wij maken zelden onderscheid — vooral niet als wij het hebben over lichaamsbeweging voor een goede gezondheid.

Er zijn spierversterkende oefeningen — zoals gewichtheffen. Er zijn sporten die behendigheid vereisen, zoals honkbal en bowlen. Maar als deskundigen op het gebied van de gezondheid praten over lichaamsbeweging om fit te worden, hebben zij het voornamelijk over lichaamsbeweging die de hartfunctie bevordert, en het gewicht onder controle helpt houden.

Toen hij keek naar de actieve 51

procent van de bevolking, zag Morehouse dat de meeste mensen zich niet bezighielden met lichaamsbeweging die de conditie verbetert. Bowlen, golf, softbal en volleybal zijn de meest populaire sporten, maar geen enkele voorziet in de langdurige inspanning die nodig is om een goede conditie op te bouwen.

„Met het gevaar om het land uitgezet te worden”, schreef dr. Mayer in *Family Health*, „wil ik toch zeggen dat honkbal noch voetbal op zichzelf een goede conditie oplevert. En laat ik op deze lijst ook bepaalde behendigheidsspelen zetten, sporten die zeer goed zijn als vrijetijdsbesteding, maar geen lichaamsbeweging meer zijn.

„Als men bijvoorbeeld golf speelt met een golfkarretje of op kleiduiven schiet op de schietbaan of aan boogschieten doet, is dat geen echte lichaamsbeweging; men speelt alleen maar.”

Dit betekent niet dat lichaamsbeweging allemaal werk is en geen spel. U hoeft uw golfclubs of bowlingbal niet weg te gooien om bij het aanbreken van de dag te gaan hardlopen en u zwetend door een hele serie gymnastiek oefeningen te werken. Het punt is dat wij ons realiseren dat niet alle lichaamsbeweging evenveel waarde heeft voor onze conditie.

Het kiezen van het trainingsprogramma

Als u uw buikje kwijt wilt raken, uw longcapaciteit wilt verbeteren of uw spieren wilt ontwikkelen, is hier een aantal suggesties voor het kiezen van het juiste trainingsprogramma.

1. Als u ernstig aan zwaarlijvigheid lijdt of ouder bent dan 30 jaar, win dan goed advies in voordat u met enige sport begint. Lichaamsbeweging kan het lichaam in goede conditie brengen, maar te intensieve lichaamsbeweging kan ook uw dood zijn als u het niet langzaam opvoert.

2. Lees veel over het onderwerp lichaamsbeweging. De programma's en methoden zijn net zo gevarieerd als de mensen die erover schrijven. Ga verschillende benaderingen en denktranten na. Wees wantrouwend ten opzichte van elk programma dat buitengewone beloften doet of aan uw levenswijze ingrijpende eisen stelt.

(Zie verder pagina 16)

Pinksteren verbeeldt de 'eerstelingen' in Gods plan

Samengesteld door Richard H. Sedlaciak

Gods meesterplan ontvouwt zich voor onze ogen! Zoals wij in de laatste twee ministudies hebben gezien zijn er zeven jaarlijkse feesten die Gods plan van behoud voor de mensheid uitbeelden.

God heeft deze feesten ingesteld om zijn Kerk er jaar op jaar aan te herinneren hoe Hij zijn grote doel met ons leven verwezenlijkt: de uiteindelijke geboorte uit de Geest als lid van het goddelijke gezin dat het universum bestuurt.

Het Pascha is het begin, de allereerste stap in Gods meesterplan voor de mensheid. Het is een herinnering aan het feit dat Jezus Christus („ons Pascha” — 1 Kor. 5:7) de ontzaglijke prijs voor onze zonden heeft betaald.

Zijn wij eenmaal door God vergeven, dan moeten wij ernaar streven alle „zuurdeeg” van de zonde uit ons leven te verwijderen, zoals door het Feest der Ongezuurde Broden wordt uitgebeeld (1 Kor. 5:8). Dat is in Gods plan ons aandeel dat wij iedere lente moeten uitbeelden door het fysieke zuurdeeg uit ons huis te verwijderen en gedurende zeven dagen ongezuurd brood te eten. Dit Feest van zeven dagen herinnert ons aan de voortdurende noodzaak Gods geboden gehoorzaam te zijn.

God weet evenwel dat teneinde met succes de zonde uit ons leven te verwijderen, onze eigen menselijke wilskracht en vermogens niet toereikend zijn. Wij hebben de geestelijke kracht van Gods heilige Geest nodig om ons te helpen bij het gehoorzamen van Gods geestelijke wet.

Dit is de derde stap in Gods meesterplan, die wordt verbeeld door Pinksteren, het derde jaarlijkse Feest.

1. Wat waren Gods instructies inzake dit Feest? Lev. 23:15-17, 20. Was dit Feest een heilige dag of sabbat waarop de mensen moesten rusten en bijeenkomen? Vers 21. Moest het elk jaar en voor altijd door Gods volk worden gevierd? Hetzelfde vers.

Op dit punt in onze studies dienen wij te begrijpen wat de symboliek is van een plechtigheid die met het Feest der Ongezuurde Broden is verbonden en hoe deze in nauw verband staat met het derde jaarlijkse Feest. Hoewel de betekenis van deze ceremonie belangrijk is, wordt ze tegenwoordig niet meer uitgevoerd, omdat er een toekomstige gebeurtenis door werd verbeeld die inmiddels heeft plaatsgevonden.

2. Wat voor offer moest er aan God worden aangeboden voordat de voorjaarsoogst kon beginnen? Vers 9-11, 14.

Zoals in de eerste van deze reeks van zeven studies is verklaard, stelde God zijn feesten in samenvallend met de twee jaarlijkse oogsten in het land Palestina. God gebruikt deze oogsten als model voor de twee geestelijke „oogsten” van zijn grote meesterplan.

De eerste oogst in dit deel van de wereld is de betrekkelijk kleine voorjaarsoogst die op de winterregens volgt. In de Oudheid begon deze oogst op de dag van het „beweegoffer” en eindigde vlak voor het Feest der Eerstelingen of Pinksteren, zoals het door de Griekstalige volken werd genoemd. (‘Pinksteren’ is afgeleid van een grieks woord dat de „vijftigste [dag]” betekent.)

In de late zomer en de vroege herfst wordt de tweede en veel grotere oogst binnengehaald. Deze volgt op de late lenteregens in Palestina en eindigde vroeger vlak voor het Feest der Inzameling, beter bekend als het Loofhuttenfeest.

Deze fysieke oogsten helpen ons in te zien dat God zich in deze tijd niet met de grote meerderheid der mensen bezighoudt. In de periode tussen Christus’ leven op aarde en zijn wederkomst roept God slechts weinig mensen in zijn Kerk. En zo is het Gods bedoeling dat de jaarlijkse lente-feesten voor zijn Kerk illustreren dat allen die Hij vanaf Christus’ eerste komst roept om zijn door de Geest verwekte kinderen te worden de „eer-

MINISTUDIE

stelingen" zijn (Jak. 1:18) — het relatief kleine begin van zijn geestelijke oogst van mensen in zijn goddelijke Gezin.

Later, na Christus' terugkeer, zal God, zoals uitgebeeld door de feesten van de veel grotere herfstoogst, alle mensen roepen tot behoud en tot het zoonschap in zijn glorievolle Gezin.

Zoals wij in Leviticus 23 lezen vallen de Dagen der Ongezuurde Broden aan het begin van het voorjaarsoogstseizoen. Veel graan is dan rijp, draagt vrucht en kan worden geoogst.

De lenteoogst begon op de volgende wijze: Op de morgen van de eerste dag van de week (zondag) gedurende de Dagen der Ongezuurde Broden werd een schoof zojuist gemaaid gerst naar de priester gebracht om door God te worden aanvaard. Dit werd het „beweegoffer" genoemd en vertegenwoordigde de oogst van de eerste der eerstelingen.

Was het beweegoffer eenmaal gebracht, dan kon de oogst beginnen. Deze voorjaarsoogst eindigde tegen de tijd van het Feest der Eerstelingen, 50 dagen later, wanneer het volk op deze jaarlijkse sabbat bijeenkwam om God te danken voor de eerste vruchten van de oogst van dat jaar die Hij hun had gegeven (vers 15-17, 21). Laten wij nu kijken naar het verband tussen het beweegoffer en Jezus Christus.

3. Wie was de eerste die ooit uit de doden werd opgewekt in Gods Gezin? 1 Kor. 15:20. Was Hij dus de eerste van de eerstelingen van Gods geestelijke oogst? Hetzelfde vers; Kol. 1:18. Zijn daarom de door de Geest verwekte christenen kennelijk de eerstelingen van Gods grote meesterplan? Jak. 1:18; Rom. 8:23.

4. Moest Christus, nadat Hij uit de doden was opgewekt, opvaren naar zijn Vader in de hemel? Joh. 20:17. Konden zijn discipelen Hem nog op diezelfde dag, nadat Hij uit de hemel was teruggekeerd, aanraken? Vergelijk Mattheüs 28:9 met Johannes 20:19-20, 27-28.

Dit was op de eerste dag van de week (zondag) tijdens de Dagen der Ongezuurde Broden. Op precies dezelfde dag als het beweegoffer werd gebracht werd Jezus Christus in de hemel door zijn Vader als het geestelijke „beweegoffer" aanvaard.

Christus vervulde dus de symboliek van het oudtestamentische beweegoffer. Hij was de eerste opgewekte Zoon van God — het eerst geoogste produkt van Gods meesterplan. Hij werd de eerstgeboren Zoon van God — de eerste mens die het proces van behoud en „wedergeboorte" voltooide.

Maar Jezus zou niet de Leidsmana van ons

behoud en onze oudste broer kunnen zijn geworden zonder een uiterst belangrijk ingrediënt van God — iets wat wij allemaal moeten hebben om zoals Hij te worden wedergeboren.

5. Kon Jezus enig geestelijk werk verrichten, inclusief gehoorzamen aan God, op alleen zijn eigen menselijke kracht? Joh. 5:30; 8:28. Waar haalde Hij de noodzakelijke kracht vandaan? Joh. 14:10, laatste gedeelte.

De Vader „woonde" in Jezus door de heilige Geest.

6. Beloofde Christus dezelfde geestelijke hulp aan zijn discipelen? Vers 16. Wat is de „Trooster"? Vers 26. Hoe wordt de heilige Geest nog meer genoemd? Vers 17.

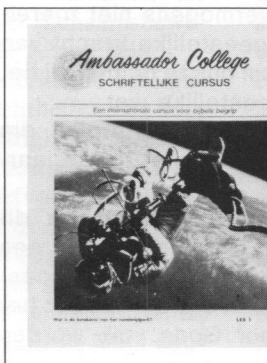
Gods Geest was *met* de discipelen geweest, maar Christus beloofde die te zenden om *in* hen te zijn, zoals hij in Hem was geweest.

7. Herhaalde Jezus, nadat Hij was gekruisigd en uit de doden opgewekt, zijn belofte de heilige Geest te zullen zenden? Hand. 1:8. Waar zei Hij zijn discipelen te wachten tot zij Gods heilige Geest zouden ontvangen? Lukas 24:49; Hand. 1:4-5.

8. Op welke dag ontvingen de discipelen Gods Geest? Hand. 2:1-4. Werden zij zo leden van Gods geestelijk Kerk? 1 Kor. 12:12-14.

Het was op de Pinksterdag dat God voor het eerst zijn Geest zond om zijn Kerk te beginnen — om de eerstelingen die Hij in zijn Kerk begon te roepen, en die door de twee „beweegbroden" van Leviticus 23:17 en 20 worden gesymboliseerd, te verwekken en te versterken. Vijftig dagen nadat Christus' offer in de hemel was aanvaard, kwam de heilige Geest, precies zoals Hij had beloofd.

Het nieuwtestamentische Pinksterfeest is nu een herdenking van de stichting van de nieuwtestamentische Kerk van God, want het is vanaf de Pinksterdag van het jaar 31 dat de eerstelingen van Gods geestelijke oogst worden voorbereid op de inzameling in zijn Gezin. □

SCHRIJF U IN OP DE GRATIS BIJBELCURSUS

De korte studie die u zojuist hebt voltooid is een voorbeeld van de studiemethode die in de lessen van de Schriftelijke Cursus van Ambassador College wordt gehanteerd. De Bijbel is het boeiendste, het meest uitdagende boek dat ooit werd geschreven, en de boodschap ervan is aan u gericht! Indien u zich op deze gratis cursus wilt inschrijven, schrijf ons dan.

Bent u eigengerechtig?

*Zou u schuldig kunnen zijn aan deze dodelijke, verraderlijke zonde?
Hoe kunt u daar zeker van zijn?*

Bernard W. Schnippert

Ik heb een grote hekel aan ongedierte. Dat heb ik altijd gehad. Ik denk dat de reden hiervoor is, dat wij nooit ongedierte in huis hadden toen ik klein was.

Misschien liep er weleens een verdwaalde mier ons huis binnen, maar een snelle bespuiting met een insectenverdelger maakte onmiddellijk een eind aan die onzin. Wat ik bedoel is dat wij nooit *echt* ongedierte hadden — kakkerlakken bijvoorbeeld.

Door het feit dat wij nooit last hadden van ongedierte, terwijl anderen dat wel hadden, voelde ik mij verheven boven de rest — alsof ik ver boven de mensen stond die wel last van ongedierte hadden. Ons huis, zo redeneerde ik, was tenslotte vrij van ongedierte omdat het schoon was. In andere huizen *moest* het wel een zootje zijn, anders zouden ze geen ongedierte hebben.

U kunt zich dus mijn schrik voorstellen (nee, eerder mijn afschuw) toen ik, eenmaal volwassen, getrouwd en in het bezit van een nieuw huis, op een nacht opstond om een glas melk te halen, het licht aandeed en ongedierte ontdekte! In *mijn* huis! Mijn eigen huis! Duizenden. En het waren de zo verafschuwde kakkerlakken!

Ik heb van deze ervaring heel wat geleerd. Ik leerde dat iedereen van tijd tot tijd last heeft van ongedierte, misschien zonder het te weten. Zelfs ik.

Maar het ongedierte waarover ik wil schrijven is niet het soort dat we soms in de keuken aantreffen. Het is

eerder geestelijk ongedierte: het zijn de zonden die wij begaan.

Natuurlijk heeft iedereen zijn zonden, maar het probleem is dat wij soms denken dat wij ze niet hebben (tenminste, niet de *echte*).

Geestelijk ongedierte

Hoe staat het met u? Heeft u geestelijk ongedierte, zonder het te beseffen? Zo ja, dan bent u wellicht bezig met een zelfbedrog dat u van het eeuwige leven kan beroven.

Denk aan de waarschuwing van Paulus op dit gebied in Galaten 6:3: „Want indien iemand zich verbeeldt, dat hij iets is, en het niet is, dan vergist hij zich zeer.”

Zelfbedrog is de ergste soort bedrog die bestaat. Toch ligt het vermogen tot zelfbedrog in ieder van ons op de loer. En denk eens even aan de gevolgen van dit zelfbedrog. Lees het verslag van Jezus over de tollenaar en de Farizeeër in Lukas 18:9-14.

Hier geeft Jezus ons een gelijkenis over „sommigen, die van zichzelf vertrouwden, dat zij rechtvaardig waren en al de anderen verachtten” (vers 9). Anderen verachten is een veel voorkomende houding in mensen die eigengerechtig zijn.

De Farizeeër dacht dat hij rechtvaardig was — veel deugden had. Hij bad en dankte God voor al deze veronderstelde deugden. De tollenaar, die wist dat hij een zondaar was, bad nederig en beleed zijn zonden tegenover God.

En het resultaat? God hoorde het gebed van de zondigende tollenaar, maar niet dat van de „rechtvaardige” Farizeeër. De Farizeeër werd niet

gerechtvaardigd (zijn zonden werden niet vergeven) omdat hij om te beginnen al niet toe wilde geven dat hij zonden had (vers 14).

Zou dit u ook kunnen overkomen? Denk er over na! U zou zonder het te weten net als deze Farizeeër kunnen zijn. Uw gebeden kunnen worden belemmerd en uw zonden niet vergeven blijven.

Dit is ernstig! Jezus zegt ons: „Indien uw gerechtigheid niet overvloedig is, meer dan die der schriftgeleerden en Farizeeën, zult gij het Koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan” (Matth. 5:20).

Wilt u Gods Koninkrijk binnengaan? Dan behoort u zich ervan te overtuigen dat uw gerechtigheid echt is en geen eigengerechtigheid.

Laten wij hier zien hoe.

Allen hebben gezondigd

Om te beginnen, moeten wij eerst elke mogelijke eigengerechtigheid kunnen herkennen. En om eigengerechtigheid te herkennen, moeten wij eerst precies weten wat het is.

Eigengerechtigheid is de instelling van de overtuiging dat wij geen „grote” zondaren zijn. (Zelfs een eigengerechtig persoon zal af en toe in het openbaar of aan zichzelf toegeven dat hij mogelijkwijze op een of ander gebied zondigt.)

De Farizeeër uit de gelijkenis van Jezus is een klassiek voorbeeld van eigengerechtigheid. Hij toont duidelijk de instelling van „Ik ben geen zondaar” (d.i. „Ik heb geen ongedierte — tenminste, geen echt erg ongedierte!”).

Eigengerechtigheid is verraderlijk

omdat het blind maakt voor de feiten. Jezus Christus wees op de misleiding van eigengerechtigheid toen Hij de Farizeeën berispte (Matth. 23). Hij wees herhaaldelijk op het feit dat zij geestelijk blind waren.

Hoe wij erachter kunnen komen

Als eigengerechtigheid ons verblindt, hoe kunnen wij dan weten dat wij eigengerechtig zijn?

Laten wij beginnen met te erkennen dat op zijn minst de mogelijkheid bestaat dat wij enige eigengerechtigheid kunnen bezitten, en dan een aantal veelzeggende tekenen nader bestuderen om te zien of die ook bij ons aanwezig zijn.

Onder die tekenen vallen de verbale uitdrukkingen die de eigengerechtigte mens bezigt (of denkt, wat net zo erg is). Dit zijn onder andere uitdrukkingen als „Dat zou ik nooit doen” of „Hoe kan ze zo doen?” of „Ik kan niet geloven dat ik iets verkeers heb gedaan.”

Dit zijn allemaal uitspraken die doen denken aan mijn houding van „Ik zal nooit last van ongedierte hebben”, en hoewel het maar uitdrukkingen zijn, laten ze de eigengerechtigheid zien die van binnen aanwezig is. Jezus leerde duidelijk dat waar het hart vol van is, stroomt de mond van over (Lukas 6:45).

Het kan zijn dat zij die deze dingen zeggen, misleid zijn en oprecht geloven dat zij de waarheid spreken. Misschien denken wij dat wij niet in staat zijn een bepaalde zonde te begaan. Als dit het geval is, zou het nuttig zijn als wij onszelf grondig onderzoeken, want misschien begaan wij dezelfde zonde die wij in anderen veroordelen (Rom. 2:1-3)!

Er zijn verder nog een aantal veelzeggende houdingen die wijzen op eigengerechtigheid.

Een daarvan is een neerbuigende houding. Een dergelijke houding is het tegenovergestelde van de houding van Jezus en is het resultaat van eigengerechtigheid.

Het oordelen — het uitspreken van een mening (zelfs in onszelf) over de geestelijke motieven van een ander terwijl u de exacte feiten niet kent of het niet aan u is om dat te doen — is ook verkeerd en een teken van eigengerechtigheid. Het is deze houding die Jezus probeerde tegen te gaan in het verhaal van de splinter en

de balk (Matth. 7:1-6).

Hard en nors optreden tegenover anderen, strengheid jegens hen, is ook een houding die duidt op eigengerechtigheid. Denk eraan dat Jezus de gelijkenis van de tollenaar en de Farizeeër vertelde om de eigengerechtigheid te bestrijden van sommigen die „anderen verachtten” (Lukas 18:9).

Anderen verachten en streng behandelen omdat zij „niet zo goed zijn als uzelf” is een eigengerechtig instelling.

Verwant aan strengheid, maar licht verschillend is een te grote striktheid. Soms verlangen wij automatisch dat anderen zich houden aan onze strikte interpretaties, zodat zij (net als wij, zo denken wij) rechtvaardig zullen zijn.

Paulus liet zien waar in deze redenering de fout zit toen hij verklaarde: „Want onbekend met Gods gerechtigheid en trachtende hun eigen gerechtigheid te doen gelden, hebben zij zich aan de gerechtigheid Gods niet onderworpen [in plaats daarvan laten zij zich leiden door hun eigen normen en regels]” (Rom. 10:3).

Denk eraan dat Jezus zei dat het niet verkeerd was als zijn discipelen op de sabbat een paar handenvol graan plukten voor onmiddellijk gebruik, terwijl de eigengerechtigte en overdreven strikte Farizeeën dit de discipelen zouden hebben verboden (Matth. 12:1-7).

Niet alleen gedachten en houdingen zijn veelzeggende tekenen van eigengerechtigheid, maar ook bepaalde daden wijzen op het probleem.

Wanneer men het vermijdt of weigert met bepaalde personen gezien te worden, zelfs op de diensten, kan dit op eigengerechtigheid wijzen (Gal. 2:11-13). Ook als men tegen bepaalde mensen niet spreekt kan dit haar oorzaak vinden in een verkeerde instelling („Ik wil niet te dicht bij hen komen — zij hebben ongedierte”). Een weigering om bepaalde soorten mensen te helpen of bevriend met hen te zijn, kan er ook op wijzen dat wij het gevoel hebben dat wij boven hen staan of rechtvaardiger zijn dan zij.

Het bewijs dat deze instelling verkeerd is, kan men vinden in Christus' veelgeciteerde en slechtbegrepen gelijkenis van de barmhartige Samaritaan (Lukas 10:25-37). Lees haar en vraag uzelf af of u gestopt zou zijn om de gewonde man te helpen.

Dit betekent natuurlijk niet dat wij omgang moeten hebben met mensen die ons altijd verkeerd beïnvloeden, of met hen die algemeen beschouwd worden als mensen die de Kerk van God schade toebrengen of hierin tweespalt veroorzaken (Rom. 16:17).

Paulus schreef dat wij hen die zwak zijn in het geloof moeten aanvaarden, maar niet „om overwegingen te beoordelen” (Rom. 14:1). Dit betekent dat wij niet gedwongen zijn om met mensen om te gaan die voortdurend een negatieve instelling hebben en die ons depressief, onzeker of skeptisch kunnen maken ten opzichte van onze christelijke overtuigingen.

Wellicht kunnen wij ons nu wel realiseren dat wij allemaal op zijn minst een paar van deze tekenen vertonen. Als wij geen van deze tekenen in onszelf zien, zou dat ook op een probleem kunnen wijzen.

Hoe iets goeds slecht kan worden

Paradoxaal genoeg kan een instelling van eigengerechtigheid haar oorsprong vinden in eigenschappen die op zichzelf goed en zelfs noodzakelijk zijn in het leven van de christen.

In 2 Petrus 3:18 wordt ons bijvoorbeeld geboden om te groeien in kennis. Maar door onze kennis kunnen wij ook een verkeerde houding van superioriteit krijgen. „De kennis maakt opgeblazen” (1 Kor. 8:1).

Zo kan iemand ook geloven dat hij rechtvaardig is omdat hij bepaalde „werken” doet — christelijke daden van liefde en gehoorzaamheid aan Gods wet.

Hand in hand met deze foutieve gedachten over werken gaat de foutieve veronderstelling dat gehoorzaamheid ons in aanmerking doet komen voor Gods Koninkrijk, en deze overtuiging kan ons eigengerechtig maken (Gal. 5:4).

Ook materiële welvaart kan iemand een gevoel van superioriteit geven als hij denkt dat zijn bezittingen een maatstaf zijn voor zijn goddelijkheid (1 Tim. 6:5).

Ware gerechtigheid

Uiteraard is geen van deze dingen — kennis, werken, gehoorzaamheid, welvaart — op zichzelf verkeerd. De eerste drie zijn belangrijk voor
(Zie verder pagina 22)

Psalmen en behoud: *De boodschap die de meesten over het hoofd zien!*

Miljoenen mensen hebben zich voor inspiratie en troost tot de Psalmen gewend. Maar de Psalmen zijn meer dan slechts aangename poëzie. Ze maken krachtige profetieën bekend.

Earl H. Williams

Het boek der Psalmen is een van de meest ontzagwekkende boeken van de Bijbel! Weet u waarom?

Het geloof en de eer aan God die in dit boek tot uitdrukking worden gebracht hebben door de eeuwen heen de mensen troost en bemoediging gebracht. Maar het boek bevat veel meer: een essentiële boodschap voor de tegenwoordige mens.

Dit is geen afstandelijk, rustig boek om bij in te slapen. Integendeel, de Psalmen zullen u tot de werkelijkheid brengen en u wakker schudden voor de wereldschokkende gebeurtenissen van Gods meesterplan voor de mensheid!

In feite dragen de Psalmen een krachtige profetische boodschap uit voor hen die het begrijpen. Laten wij eens precies kijken wat dit betekent.

De Psalmen — uw tijdmachine

Volgens Jezus Christus en zijn apostelen (Lukas 20:42; Hand. 4:25; Hebr. 4:7) heeft koning David, een man „naar Gods hart” (Hand. 13:22), veel van de Psalmen geschreven. Sommige dateren echter al uit

de tijd van Mozes (Psalm 90), terwijl andere tientallen jaren na de dood van David geschreven werden, tot aan de Babylonische ballingschap in de dagen van Ezra en Nehemia (Psalm 137). Er wordt algemeen aangenomen dat Ezra de Psalmen heeft verzameld en in hun huidige volgorde gerangschikt.

De Psalmen omvatten vijf aparte boeken; Boek I bevat Psalm 1-41; Boek II Psalm 42-72; Boek III Psalm 73-89; Boek IV Psalm 90-106 en Boek V Psalm 107-150. De oude en gerespecteerde Joodse *Midrash*, een commentaar, verklaart: „Mozes gaf Israël de vijf boeken van de Torah (Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium), en overeenkomstig daarmee gaf David hun de vijf boeken der Psalmen.”

De vijf wetboeken, of de Torah, maken samen met de vijf Psalmboeken één krachtige profetie bekend: het behoud van de mensheid!

De Psalmen schilderen mensen af in profetie. De voorbije menselijke beproevingen en triomfen van David en andere persoonlijkheden zijn profetisch en maken van de Psalmen een indrukwekkende profetie voor onze tijd en de grote toekomst die voor ons ligt.

Stap in uw tijdmachine, het boek

der Psalmen, en reis met mij door tijd en ruimte van de tegenwoordige wereld naar de wereld van morgen en nog verder. Zie het verleden, het heden en de eeuwigheid — allemaal in het boek der Psalmen.

Zet de tijd op het verleden door Boek I der Psalmen te openen. Het succes van onze reis in de toekomst is tenslotte afhankelijk van ons begrip van en onze reactie op het verleden. Zet de wijzer helemaal op het begin van het tijdperk van de mens op aarde.

Daar gaan wij. Gebeurtenissen, mensen en plaatsen flitsen langs ons heen in een duizelingwekkende kaleidoscoop van zien en horen. Duizenden jaren stormen in minuten voorbij terwijl wij het verleden induiken. Plotseling komen wij tot stilstand. Ah, voor ons bloeit de hof van Eden.

Hier staan wij, als getuigen van de ervaringen van Adam en Eva, de eerste mensen. Hun beslissing bepaalde de toekomstige loop van de geschiedenis der mensheid!

Het begin

In het boek van het begin, *Genesis*, staat opgetekend dat God Adam en Eva twee levenswijzen bood in de vorm van twee bomen: de boom des

levens en de boom der kennis van goed en kwaad (Gen. 2:9). Deze twee levenswijzen waren de levenswijze van geven en de levenswijze van nemen, die van het leven en die van de dood. De reactie van Adam en Eva op Gods onderwijs zou hen en hun kinderen voor de volgende 6000 jaar beïnvloeden.

Het boek der Psalmen herhaalt de boodschap van de twee levenswijzen. De profeet David stelt ons ook voor de kwestie die in de hof van Eden wordt geopenbaard als hij schrijft: „Welzalig de man die niet wandelt in de raad der goddelozen . . . maar aan des Heren wet zijn welgevallen heeft [de boom des levens, de levenswijze van geven]” (Ps. 1:1-2).

Wat gebeurt er als iemand de levenswijze van geven volgt? „Want hij is als een boom, geplant aan waterstromen, die zijn vrucht geeft op zijn tijd, welks loof niet verwelkt; — al wat hij onderneemt, gelukt” (vers 3).

De eerste psalm van het eerste van de vijf boeken heeft een kolossale betekenis. De boom waarnaar hier wordt verwezen, is de boom des levens. Het was de wil van God dat de mensen van die boom zouden eten door de levenswijze van geven te volgen. Als Adam en Eva dat hadden gedaan, zouden zij gebloeid hebben en als die boom geworden zijn — want wij zijn wat wij eten. De boom van God, de levenswijze van God, is geven, want „God is liefde” (1 Joh. 4:8). De bestemming van de mensheid is om geboren te worden als letterlijke kinderen van God!

De rivier in de Psalmen is dezelfde rivier als die in de hof van Eden (Gen. 2:10). De boom ontvangt zijn leven van de rivier.

Op dezelfde wijze moest ook het leven van Adam voortkomen uit de rivier. Het water symboliseert Gods heilige Geest. Deze kracht verschaft de energie om volgens de weg van geven te leven en produceert eeuwig leven wanneer men deze weg permanent volgt (Joh. 7:38-39). Dit water is de ware bron van de jeugd. Het „loof” van Adam hoefde niet te „verwelken” (Ps. 1:3).

Aan de andere kant laten de Psalmen de tragische gevolgen van de levenswijze van nemen zien. De boom der kennis van goed en kwaad brengt rampspoed. „Niet alzo de goddelo-

zen: die toch zijn als kaf dat de wind verstrooit . . . want de Here kent de weg der rechtvaardigen, maar de weg der goddelozen vergaat” (vers 4, 6). Met absolute teleurstelling zien wij hoe Adam en Eva de levenswijze van nemen kiezen. Sombler zien wij hen verwelken en, net zoals de psalm zegt, tot stof worden in de wind. God had hen gewaarschuwd: „Want stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren” (Gen. 3:19). De kinderen van Adam haasten zich langs de levenswijze van nemen naar de onontkoombare gevolgen van die levenswijze: vernietiging en ellende (Ps. 2:1-5).

Maar is dit het einde? Nee! Er verheft zich een nieuw begin, een nieuwe hoop uit het stof: Jezus Christus.

Elders verkondigt de apostel Paulus het goede nieuws: „De eerste mens, Adam, werd een levende ziel; de laatste Adam een levendmakende geest . . . De eerste mens is uit de aarde, stoffelijk, de tweede mens is uit de hemel” (1 Kor. 15:45, 47).

Laten wij ons, verlangend naar de komst van onze Heer en Verlosser, 4000 jaar vooruit spoeden. Plotseling bevinden wij ons in Judea, de plaats waar Jezus Christus met zijn eerste komst naar de aarde een speciale missie vervulde. David getuigde van wat lang daarvoor al in de hemel was gezegd: „Hij sprak tot mij: Mijn zoon zijt gij; Ik heb u heden verwekt” (Ps. 2:7). Deze woorden gingen in vervulling aan het begin van de tijd van het Nieuwe Testament (Matth. 3:17; Hand. 13:33).

Wij zien hoe Jezus een man wordt en zijn bestemming vervult. Zijn diepste gevoelens gedurende het zogenoemde Laatste Avondmaal worden door David verwoord: „Zelfs mijn vriend, op wie ik vertrouwde, die mijn brood at, heeft zijn hiel tegen mij opgeheven” (Ps. 41:10; Joh. 13:18).

Na het verraad leiden de vijanden van Jezus Hem voor aan de hogepriester en de raad. Wij horen de mensen Jezus leugens en valse beschuldigingen voor de voeten werpen. De psalmschrijver zegt: „Misdadige getuigen staan op, zij vragen mij naar wat ik niet weet” (Ps. 35:11).

Dan wordt Jezus door de Romeinen gezeseld. Wij krimpen ineen als de stukjes ijzer en bot van de gesel de rug van Jezus openrijten. Zijn vlees

wordt zo verschrikkelijk verscheurd dat, zoals de psalmist profetisch schrijft: „Al mijn beenderen kan ik tellen” (Ps. 22:18).

Als Jezus aan het hout hangt, hoort Hij de menigte tegen zich tekeer gaan. De psalmist schrijft: „Allen die mij zien, bespotten mij, zij steken de lip uit, zij schudden het hoofd: Wentel het op de Here — laat die hem verlossen, hem redden, Hij heeft immers welgevallen aan hem!” (vers 8-9; Lukas 23:35.)

Jezus, op wie onze zonden zwaar wogen, roept uit: „Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten, verre zijnde van mijn verlossing, bij de woorden van mijn jammerklacht?” (Ps. 22:2; Matth. 27:46.)

Jezus Christus houdt vol in diepe mentale en lichamelijke nood, gedreven door twee overheersende gedachten: Zijn opstanding en ons behoud. Van zijn opstanding zegt Jezus: „Want Gij geeft mijn ziel niet prijs aan het dodenrijk, noch laat Gij uw gunstgenoot de groeve zien” (Ps. 16:10; Hand. 2:27).

Wat zal het eindresultaat zijn van de dood en opstanding van Jezus Christus? Psalm 22:28 zegt ons: „Alle einden der aarde zullen het gedenken en zich tot de Here bekeren; alle geslachten der volken zullen zich nederbuigen voor uw aangezicht.”

Wat een begin voor de mensheid — wat een daad van liefde! Het eerste boek van de Psalmen beschrijft krachtig de liefde van God — het begin van behoud. Deze Psalmen verkondigen in combinatie met Genesis het begin van Gods plan voor de mens.

De Kerk

Laten wij met de hoop van het behoud door het offer van Jezus Christus moedig en vol vertrouwen voorwaarts gaan in de tijd. Zet de wijzer op het heden, het tijdperk van Gods Kerk, door Boek II van de Psalmen op te slaan (hoofdstuk 42-72).

Terwijl wij door bijna 2000 jaar kerkgeschiedenis reizen, roept God zijn volk (Joh. 6:44). God leidt deze mensen tot bekering, zij worden gedoopt door zijn dienaren en de Vader verwekt hen met zijn heilige Geest (Hand. 2:38). Met de kracht van de heilige Geest overwint Gods volk zichzelf, Satan en de wereld, en

kwalificeert zich voor het komende Koninkrijk van God.

Boek II beschrijft de relatie van God met zijn Kerk. Wat dit Kerkthema betreft komt Exodus, het tweede wetboek, overeen met Boek II van de Psalmen. In Exodus roept God zijn Kerk (het oude Israël) en leidt haar. *Exodus* betekent eigenlijk „uittocht”. God riep Israël uit Egypte, evenals Hij christenen uit deze wereldse samenleving roept.

God doopte de Israëlieten zelfs in de Rode Zee. Paulus schrijft: „... allen zich in Mozes lieten dopen in de wolk en in de zee” (1 Kor. 10:2).

Het potentieel van Israël was ongehoorlijk: „En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk” (Ex. 19:6). Klinkt dat bekend? Vergelijk het eens met 1 Petrus 2:5, 9 en Openbaring 5:10).

In de Psalmen beschrijft David het thema van de Kerk vanuit een persoonlijk gezichtspunt. Hij geeft uitdrukking aan de gevoelens en gedachten van christenen in elke tijd. David ziet reikhalzend uit naar de waarheid van God: „Zend uw licht en uw waarheid” (Ps. 43:3). De psalmist verlangt ernaar in Gods Kerk te zijn: „Mogen die mij geleiden, mij brengen naar uw heilige berg en naar uw woningen” (vers 3).

Bekering en de verwekking door de heilige Geest zijn de kenmerken van iedere waarlijk bekeerde mens. David had diep berouw over zijn zonden. Maar David wist net als u en ik dat hij de kracht van Gods Geest nodig had om de zonde met succes te overwinnen. Lees zijn gebed: „Schep mij een rein hart, o God, en vernieuw in mijn binnenste een vaste geest; verwerp mij niet van uw aangezicht, en neem uw heilige Geest niet van mij” (Ps. 51:12-13).

De psalmschrijver beschouwt Jezus Christus als het fundament van de Kerk: „Wees mij tot een rots ter woning... want mijn rots en mijn vesting zijt Gij” (Ps. 71:3). Jezus Christus zei tegen Petrus: „En op deze petra zal Ik mijn gemeente bouwen” (Matth. 16:18). Jezus Christus is de rots waarop de Kerk staat (1 Kor. 10:4; Ef. 2:20).

De grote verdrukking

Wellicht begint Gods plan zich voor u te ontploffen en lijkt het tijd-

perk van de Kerk u interessant toe. Maar u wilt weten hoe de toekomst eruitziet. Ga weer in uw tijdmachine zitten. Gordels om. Het wordt een ruwe tocht. Zet de wijzer op het eind van dit tijdperk door Boek III open te slaan (hoofdstuk 73-89).

Het thema van het derde boek is doortrokken van vernietiging. Terwijl wij op de toekomst afreizen, trilt ons lichaam en siddert ons hart als we ziekte en hongersnood zien die ons thuisland en de mensen die wij kennen teisteren. Wij worden verblind door het flitsende licht van nucleaire ontploffingen.

Dit deel van de Psalmen is grotendeels geschreven door levitische priesters. Het loopt parallel met het wetboek Leviticus.

In Leviticus staan profetieën van de ophanden zijnde verwoesting van Israël in de grote verdrukking. Voor de ongehoorzaamheid en opstandigheid van dit volk profeteert God: „Dan zal Ik ook aldus met u doen en verschrikking u bezoeken... uw trotse macht zal Ik breken... Uw steden zal Ik tot een puinhoop maken... gij zult het vlees uwer zonen eten en het vlees uwer dochters zult gij eten” (Lev. 26:16, 19, 31, 29).

De psalmist ziet ook de toekomstige vernietiging van onze samenleving: „Waarlijk, Gij stelt hen op glibberige plaatsen, Gij doet hen instorten tot puin. Hoe worden zij in een oogwenk tot een voorwerp van ontzetting, zijn zij verdwenen, vergaan door verschrikkingen” (Ps. 73:18-19).

Jeruzalem en de Tempel huilen en klagen in ontzetting. De priester Asaf roept uit: „O God, heidenen zijn uw erfdeel binnengedrongen, zij hebben uw heilige tempel ontwijfd, Jeruzalem tot puinhopen gemaakt” (Ps. 79:1; Matth. 24:15).

Sommige van de heiligen sterven de marteldood: „Zij hebben de lijken van uw knechten gegeven tot spijze aan het gevogelte des hemels, het vlees van uw gunstgenoten aan het gedierte des velds” (Ps. 79:2).

Als de hele mensheid met vernietiging wordt bedreigd roept de psalmist wanhopig uit: „Gedenk, wat mijn levensduur is, tot welke nietigheid Gij alle mensenkinderen hebt geschapen. Welke mens leeft er, die de dood niet zien zal, die zijn ziel zal

redden uit de macht van het dodenrijk?” (Ps. 89:48-49.) Zal de mens deze donkerste, afgrijselijkste periode van de geschiedenis van de mensheid overleven? Boek III vormt samen met de profetieën van Leviticus een klaagzang van dood en vernietiging. Onze reis in de toekomst wordt gekenmerkt door duisternis en somberheid — maar op deze duisternis volgt een wonderbaarlijk licht.

Gods Koninkrijk

Laten wij hier weggaan! Snel, zet de wijzer op het jaar ‘1 K.G.’ (het eerste jaar van het Koninkrijk van God) door Boek IV open te slaan (hoofdstuk 90-106).

Terwijl wij voortrazen uit de duisternis van de grote verdrukking zien wij aan de horizon de eerste glimp licht. Het is de dageraad van het glorierijke Koninkrijk van God.

Het wetboek Numeri loopt parallel met Boek IV van de Psalmen. Ze vertellen het verhaal van de vreedzame, welvarende heerschappij van Gods Koninkrijk op aarde.

Numeri verhaalt van de tocht van Israël door de wildernis, wonend in loofhutten (tijdelijke woonplaatsen). God gebod in verband met de viering van het Loofhuttenfeest: „In loofhutten zult gij wonen zeven dagen” (Lev. 23:42). Het wonen in deze tijdelijke onderkomens leert ons dat ons lichaam een tijdelijk iets is; wij moeten het eeuwige leven in Gods Koninkrijk zoeken.

Mozes, die het fysieke Israël naar het fysieke type van Gods Koninkrijk leidde, het beloofde land, zegt het volgende over onze eeuwige woonplaats: „Here, Gij zijt ons een toevlucht [loofhut] geweest van geslacht tot geslacht” (Ps. 90:1). Hoelang zal dit tijdperk van het Koninkrijk duren? „Duizend jaren” (vers 4).

Wij zien hoe de hele wereld zich verheugt in de heerschappij van God: „De Here is Koning. Dat de aarde juiche, dat vele kustlanden zich verheugen” (Ps. 97:1).

Nu zet God zich er voor het eerst toe om de hele wereld te verlossen: „De Here heeft zijn heil bekendgemaakt... alle einden der aarde hebben aanschouwd het heil van onze God” (Ps. 98:2-3).

Boek IV van de Psalmen schildert samen met Numeri een prachtig beeld van Gods Koninkrijk in heer-

schappij over deze aarde. Maar er ontbreekt nog iets.

Volkomen behoud

Maar wat komt er na het Millennium? Hoe staat het dan met de ontelbare miljoenen die in misleiding geleefd hebben en gestorven zijn, zonder de ware God te hebben gekend? Zullen wij net doen alsof zij nooit hebben bestaan?

Nu, God denkt aan hen. Kom, laten wij onze reis voortzetten. Wij zullen de wijzer op de tijd na het Millennium zetten (Jes. 65:19-22) door Boek V van de Psalmen open te slaan (hoofdstuk 107-150).

Wat treedt er in een enkel jaar een groot verschil op — kijk eens naar al die mensen! Het lijkt wel alsof iedereen die ooit geleefd heeft, hier aanwezig is. „En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het boek des levens; en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken” (Openb. 20:12; Ezech. 37:1-28).

Deuteronomium stemt wat het thema van volkomen behoud van de mens betreft overeen met Boek V. *Deuteronomium* betekent letterlijk „de tweede wet”, de conclusie en samenvatting van de eerste vier wetboeken, evenals Boek V van de Psalmen de conclusie is van het plan van God.

De Jewish Publication Society verklaart over het thema van Deuteronomium: „Het enige thema van Deuteronomium is het concept van eenheid en universaliteit van God en de eenheid van de mensheid.” De universaliteit van God zal bereikt worden als iedereen in de gelegenheid is gesteld om in Gods Koninkrijk te zijn.

Boek V viert het volledige behoud van de mensheid. Er gaan dankbare vreugdekreten op naar God: „Looft de Here, want Hij is goed, want zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid. Dat de verlost des Heren zo spreken, die Hij uit de macht van de tegenstander heeft verlost” (Ps. 107:1-2).

God zal uiteindelijk alle mensen die dat willen van de laatste vijand verlossen — de dood (1 Kor. 15:54-57).

Satan, de koning en god van deze

wereld ontvangt samen met zijn demonen zijn straf door het vonnis van de heiligen: „Om hun koningen met ketenen te binden en hun edelen met ijzeren boeien; om het beschreven vonnis aan hen te voltrekken. Dat is de luister van al zijn gunstgenoten. Hallelujah” (Ps. 149:8-9).

Ja, u zult Satan en zijn demonen oordelen en veroordelen, zodat zij de mensheid nooit meer kunnen misleiden (1 Kor. 6:3; Openb. 20:10).

De ware broederschap van alle mensen zal uiteindelijk werkelijkheid worden: „Ziet, hoe goed en liefelijk is het, als broeders ook tezamen wonen. Het is als de kostelijke olie op het hoofd, nedervloeiende op de baard, de baard van Aäron, die nedergolft op de zoom van zijn klederen. Het is als dauw van de Hermon, die nederdaalt op de bergen van Sion. Want daar gebiedt de Here de zegen, leven tot in eeuwigheid” (Ps. 133:1-3). Wij zullen één zijn met God en ook één zijn met elkaar.

De hele mensheid stemt in met de lofzang voor God de Vader, die nu op aarde bij hen woont in het Nieuwe Jeruzalem: „Hallelujah. Looft God in zijn heiligdom . . . Alles wat adem heeft, love de Here. Hallelujah” (Ps. 150:1-6).

Elk Boek van de Psalmen eindigt met „Amen”, behalve Boek V. Waarom, vraagt u? Omdat: „Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede . . . van nu aan tot in eeuwigheid. De ijver van de Here der heerscharen zal dit doen” (Jes. 9:6).

De Psalmen verkondigen een krachtige profetie en nemen ons mee naar het verleden, het heden en de toekomst. □

Principes

(Vervolg van pagina 8)

Er bestaat geen magische methode om een goede gezondheid te krijgen. U hoeft geen Spartaans leven te leiden om fit te zijn.

3. Kies een programma uit dat voor u voldoet — dat past bij uw levensstijl, niet bij die van iemand anders.

Een professionele voetballer heeft veel uithoudingsvermogen en kracht nodig om zijn salaris te verdienen. Waarschijnlijk is dat met u niet het geval. Daarom is het trainingsprogramma van de voetballer niet

geschikt voor u. Wat u nodig heeft is een programma waardoor u zich goed voelt en in staat bent de spanningen en moeilijkheden van uw persoonlijke leven het hoofd te bieden. Wat u nodig heeft, is een trainingsprogramma dat aan uw persoonlijkheid aangepast is en aan de tijd die u beschikbaar heeft.

Sommige mensen houden van ruwe sporten en activiteiten die veel inspanning vergen zoals gewichtheffen. Anderen geven de voorkeur aan tennissen, zwemmen of fietsen. Sport is zeer persoonlijk; een van de meest voorkomende vergissingen die tot ontmoediging en mislukking leiden is om een programma te kiezen dat aan een ander is aangepast.

Maar het belangrijkste dat u moet onthouden is dat uw lichaam een vorm van beweging nodig heeft. Als u het niet in redelijke conditie houdt, kan dat in de toekomst tot ernstige gezondheidsproblemen leiden.

Naast de fysieke factoren zoals voeding en sport wordt uw gezondheid ook beïnvloed, ten goede of ten kwade, door uw emotionele toestand, uw mentale instelling en psychische spanningen. In het volgende nummer zullen wij deze facetten behandelen en meer ontdekken van wat de Bijbel zegt over een goede gezondheid.

(Wordt vervolgd)

PERSOONLIJK

(Vervolg van pagina 1)

En nu zegt deze mevrouw in Londen in haar brief dat „de Bijbel niet werd geschreven om het verstand van de mens te informeren”, en dat het „niet bijbels” is te zeggen dat het Evangelie een EDUCATIEVE boodschap is!

Deze foutieve veronderstelling is een der HOOFDOORZAKEN van alle kwalen van de wereld!

WAAROM? HOE zit dat nu?

Eenvoudig omdat dit de algemene opvatting is geweest sinds het zogenaamde „ouderwetse evangelie” van de evangelische, fundamentalistische, protestantse kerkgenootschappen zo'n 250 tot 350 jaar geleden als de „nieuwe” religie werd geïntroduceerd.

Dit zogenaamde „ouderwetse evangelie” is NIET het ware Evangelie dat door Jezus Christus aan de mens-
(Zie verder pagina 21)

GEKWETSTE GEVOELENS?

Wie heeft er iets aan?

Zo kun jij je leven gelukkiger maken.

Clayton Steep

Is dit jou ooit overkomen?

Er is iemand die jij heel erg aardig vindt. Je doet alle mogelijke moeite om die persoon te helpen en aardig tegen hem of haar te zijn.

En wat krijg je voor de moeite? Misschien kan er zelfs geen dankjewel af. Misschien behandelt deze „vriend” *jou* niet als een vriend. Soms kan deze persoon je zelfs kwetsen door achter je rug over je te roddelen of je te „gebruiken” of dingen

in beslag te nemen die van jou zijn.

Het resultaat is dat je gevoels zijn gekwetst.

Wat kun je eraan doen?

Misschien heb je wel problemen met meer dan één persoon. O, je hebt geprobeerd om vriendelijk tegenover anderen te zijn. Soms reageren zij daarop. Maar ze accepteren je niet echt. Tijdens de lunchpauze op school, weet je niet aan welke tafel je moet gaan zitten, omdat je je bij geen van de gevestigde groepjes of klikjes welkom voelt. Misschien ben je

iemand om wie anderen lachen of die ze uitschelden. Of misschien zelfs lichamelijk mishandelen.

Niet alleen je gevoel wordt gekwetst, maar ook je lichaam.

Het kan ook zijn dat je thuis problemen hebt. Misschien vind je dat je ouders te streng zijn of te beschermend. Of juist dat ze onverschillig zijn.

Mogen de kinderen die jij kent tenslotte niet veel meer dan jij? Misschien heb je een broertje of zusje dat meer aandacht schijnt te krijgen van

Foto G.A. Belluche Jr.

je ouders dan jij. Dat vind je heel oneerlijk.

Nog meer gekwetste gevoelens.

Of is het andere geslacht verantwoordelijk voor gekwetste gevoelens? Het lukt je maar niet om die aandacht van een bepaalde persoon te trekken, wat je ook doet. Of misschien heb je een vriend of vriendin die populair is bij de andere jongens en meisjes, terwijl ze jou niet eens zien.

Opnieuw, gekwetste gevoelens. Teleurstelling.

Om de zaken nog erger te maken, heb je misschien het gevoel dat niemand begrijpt hoezeer jij gekwetst bent. Misschien lig je er 's nachts van wakker. Of huil je jezelf in slaap. Maar de volgende morgen is het probleem nog steeds aanwezig. Je moet het opnieuw onder de ogen zien. Is dat wel de bedoeling? Moet jouw geluk ondermijnd worden door andere mensen? Of door omstandigheden?

Nee, absoluut niet!

Je kunt gekwetste gevoelens vermijden, indien — en dat is een groot *indien* — God aan jouw kant staat.

Of, eigenlijk is het zo, indien jij

veranderen en ze ten goede te keren. Daarom vraagt de Bijbel: „Als God vóór ons is, wie zal tegen ons zijn?” (Romeinen 8:31.)

De principes die jij moet kennen om gekwetste gevoelens te vermijden, vind je in de Bijbel. De Bijbel zegt dat de mensen die van Gods wetten houden, grote vrede hebben en dat niets voor hen een struikelblok zal zijn, wat een andere manier is om te zeggen dat niets hun gevoelens zal kwetsen (Psalm 119:165).

Dat is een belofte. Het is praktisch. En het werkt. Hier zijn manieren om gekwetste gevoelens te vermijden.

1. *Wees vriendelijk en vergevingsgezind.* Doe niet tegen anderen zoals zij tegen jou doen. Doe liever tegen anderen zoals jij *wenst* dat zij tegen jou doen. Wij moeten zelfs onze vijanden liefhebben (Mattheüs 5:44). Hoeveel te meer moeten wij dan degenen liefhebben die geen „vijanden” zijn, maar alleen niet onze beste vrienden?

Het is natuurlijk niet altijd gemakkelijk om dit te doen. Maar het is Gods wet. Als je wil dat God de dingen in je leven ten goede keert, is dit de enige manier waarop je anderen kunt behandelen. De Bijbel zegt: „De Here zal het u vergelden” (Spreuken 25:21-22) als je vriendelijk bent tegen mensen die niet vriendelijk zijn tegen jou.

Doet iemand uit de hoogte of snobistisch of behandelt hij je gemeen? Wees dan niet hetzelfde tegen hem of haar. Wees vergevingsgezind.

Aan de andere kant moet je je niet opdringen aan mensen die geen goede vrienden met je willen zijn. Het is beter voor je als je de hint accepteert en goede vrienden wordt met iemand anders.

2. *Vermijd moeilijkheden.* Vermijd probleemsituaties. Als iemand je uitscheldt of je probeert te slaan, is het het beste als je die persoon uit de weg probeert te gaan.

Als een gesprek over bepaalde onderwerpen altijd uitloopt op ruzie, praat dan niet over die onderwerpen. Leer om conflicten en situaties die kwetsend zijn voor je gevoelens te omzeilen (Spreuken

22:3). Bid hierbij om hulp.

3. *Wees bereid te geven in plaats van te proberen te nemen.* Veel gekwetste gevoelens worden veroorzaakt door mensen die alleen maar dingen willen nemen of dingen voor hun eigen plezier willen doen. En als dat niet lukt, zijn zij zeer teleurgesteld.

Je kunt dit vermijden door in de eerste plaats je geluk niet afhankelijk te maken van *dingen*. Het is goed om te verlangen waarop je recht hebt. Je moet zelfs over je verlangens bidden. Maar realiseer je dat je misschien niet precies zult krijgen wat je wil.

Weigeren je ouders toestemming te geven voor iets dat je heel graag wil doen? Bid erover. God kan je ouders van gedachten doen veranderen. Aan de andere kant wil God misschien ook niet dat je het doet! Vraag het Hem.

Laat God beslissen en wees bereid om zijn beslissing op te volgen. Wees intussen iedere dag dankbaar voor de goede dingen die je hebt. Zet je eigen persoonsje uit je gedachten en probeer andere mensen gelukkiger te maken.

Je zult er versteld van staan hoe deze instelling je persoonlijke leven veel gelukkiger maakt.

4. *Wees geduldig.* Maak je geen zorgen over dingen die je niet kunt veranderen. Je bent nog maar een korte tijd op de wereld. Zelfs al zou je 100 worden, dan nog zou die tijd snel voorbijgaan. Kijk vooruit! Het is datgeen wat na dit leven komt wat telt.

Wat geeft het dus als je niet populair bent. Wat geeft het als je niet zo mooi bent als een filmster. Wat geeft het als je geen indruk maakt op andere mensen. God kijkt naar wat er binnenin je hart leeft. En als God onder de indruk is van wat Hij daar ziet, doen andere dingen er niets toe.

Als je Hem werkelijk probeert te dienen, zal God alles in je leven ten goede keren (Romeinen 8:28). O, je zult nog steeds problemen en moeilijkheden ondervinden. Maar God zal je de kracht geven om ze allemaal te overwinnen.

Gekwetste gevoelens? Wie heeft er iets aan? Jij niet. Weg ermee! □

aan Gods kant staat! Iemand die God er niet bij wil betrekken, staat alleen. Hij berooft zichzelf van de hulp die hij nodig heeft.

Zie je, God is realiteit. Hij bestaat werkelijk. Hij kent jou. En als jij probeert om te doen wat Hij wil, maakt het niets uit wat de mensen om je heen doen. Het maakt niet uit welke problemen je hebt. God heeft de macht om dingen te

GOED NIEUWS na 1984

Het boek van George Orwell, 1984, onthult een nachtmerrie-achtige visie op de toekomst. Maar wat de toekomst werkelijk zal brengen is zulk goed nieuws dat het de stoutste dromen van de mens overtreft!

Michael Snyder

Het was nog maar vier jaar na de Tweede Wereldoorlog. De wereld, moe van oorlog, scheen vastbesloten om elk toekomstig conflict te voorkomen. Er heerste een periode van hoop.

Maar in dat jaar verscheen er een verontrustend boek. Geschreven onder het pseudoniem George Orwell schilderde het boek *1984* een grimmig beeld van de toekomst af. Het waagde het om een fictieve wereld te voorspellen die binnen 35 jaar in een barbaars totalitair systeem gevangen zou zitten.

Het jaar 1984 is aangebroken. Hoever zijn wij gegaan? Laten wij het boek in een kort overzicht bekijken.

Jouw uiteindelijke lot?

Vanaf de eerste oplage heeft *1984* een grote controverse opgeroepen. In de wereld van Orwell zijn er drie supermachten, Oceanië, Eurazië en Oostazië, die in een voortdurende oorlog verwickeld zijn. Oceanië omvat wat vroeger Engeland en de Verenigde Staten waren, samen met nog een aantal andere gebieden.

De hoogste leider van Oceanië is „Grote Broer”, wiens besnorde gezicht overal vanaf grote posters neerkijkt. De tekst op de posters luidt: „Grote Broer ziet u.”

De hoofdpersoon van het boek, Win-

ston Smith, leeft en werkt in deze wereld. Zijn werk bestaat uit het vervalsen van informatie die in de Londense *Times* afgedrukt wordt. De *Times* moet het altijd doen voorkomen alsof Oceanië zijn oorlogen wint en een economische groei doormaakt.

Het vervalsen van informatie is slechts een onderdeel van het streven van de ENGSOC (de partij die Oceanië regeert) om de geest van de partijleden volkomen onder haar invloed te houden.

De filosofie van de ENGSOC beheerst ieder moment van het leven van Winston. Door middel van grote televisieschermen en af luisterapparaten, die overal in Londen zijn geïnstalleerd, worden de daden en bewegingen van de partijleden gecontroleerd, zelfs als zij slapen.

Leugens, marteling, haat, hersenspoeling, het onderdrukken van vreugde en geluk — het zijn allemaal methoden die gebruikt worden om ENGSOC aan de macht te houden. De partijleiders doen grote moeite om de leden gehoorzaam in het straatje van de partij te laten lopen. Andersdenkenden verdwijnen snel nadat de Dunkpolitie in actie is gekomen.

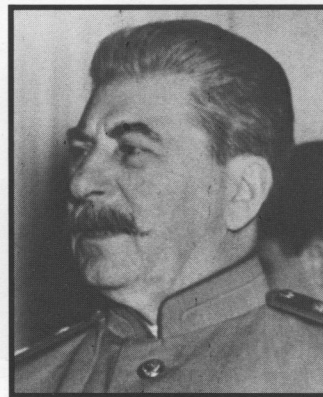
Zelfs een korte gezichtsuitdrukking van ongeloof bij een televisieuitzending van de ENGSOC kan gevolgd worden door een bezoek van de Dunkpolitie en een gevreesd bezoek aan het Ministerie van Liefde. Daar wordt een zorgvuldig berekende

marteling uitgevoerd om de geest van de overtreder te zuiveren van zijn of haar misdunk.

1984 is het verhaal van Winstons hopeloze opstand tegen de filosofie van de ENGSOC. Uiteindelijk wordt het een grote mislukking en wordt hij afschuwelijk gemarteld.

Vele literatuurrecensenten zijn van mening dat George Orwell (wiens eigenlijke naam Eric Blair was) het boek bedoeld heeft als een waarschuwing.

Youth spreekt geen oordeel uit over de politieke systemen van deze wereld. Maar uit de geschiedverslagen blijkt duidelijk dat de maatschappij van de ENGSOC overeenkomt met de onderdrukkende maatschappij van de Sovjet-Unie in de jaren '20 en '30,

Josef Stalin's onderdrukkende heerschappij kan als type hebben gediend voor de dictatuur van Grote Broer in het boek *1984*. (Foto Wide World Photos)

toen Josef Stalin aan de macht was. Tegenwoordig geloven vele deskundigen dat er in zijn verschrikkelijke 'zuiveringen' miljoenen mensen zijn vermoord.

Gedurende zijn heerschappij werd

er een cultus opgebouwd rond de persoon van Stalin, waarin hij vereenzelvigd werd met het Russische patriotisme. Net als in 1984 keken er overal grote posters met het glimlachende, besnorde gezicht van Josef Stalin op de Russische burgers neer.

George Orwell, een man die een grote afschuw had van wreedheid en onderdrukking, had gezien hoe de Stalin-cultus Rusland overspoelde. Hij was eveneens een toeschouwer toen hetzelfde in het vooroorlogse Duitsland gebeurde rond de persoon van Adolf Hitler.

En hij was bang dat de hele mensheid uiteindelijk dezelfde weg zou gaan.

Veel mensen vrezen dat het 1984 van Orwell nog slechts een paar jaar verwijderd is. In alle samenlevingen in deze wereld zijn de persoonlijke vrijheden langzaam afgebroken. Ondanks oprecht bedoelde pogingen wordt de situatie steeds slechter.

Heb je je ooit dezelfde vraag gesteld die Winston Smith overdacht in het boek? „Het uiteindelijke doel bleef een mysterie. Hij . . . schreef: *Ik begrijp het HOE; ik begrijp niet het WAAROM.*”

Ja, *waarom* lijdt de mens onder de afschuwelijke kwaden van oorlog, armoede en ongelukkigheid? Heb je

over je toekomst in deze wereld na te denken. Maar er bestaat grote hoop: de menselijke instellingen die nu de wereld regeren, zullen spoedig worden vervangen door een werkelijk rechtvaardige wereldregering!

Je hebt je misschien niet gerealiseerd dat er een vastomlijnde reden bestaat voor de problemen die de wereld vandaag onder de ogen moet zien. Laten wij eens naar de oorzaak kijken.

Er zijn twee globale levenswijzen. Terwille van de eenvoud noemen wij die de levenswijzen van geven en nemen. Iedere menselijke daad — ook die van jou — valt onder een van deze categorieën. En de fundamentele, noodzakelijke kennis van deze twee levenswijzen vinden wij slechts op één plaats: een oude verzameling boeken die wij tegenwoordig kennen als de Bijbel.

De Bijbel verklaart waarom wij in zo'n verwarrende wereld leven. Alleen hierin wordt geopenbaard hoe schijnbaar onschuldige daden samenwerken tot afschuwelijke, wereldwijde gevolgen. Alleen hierin wordt de oorzaak van de wereldconflicten geopenbaard: „Waaruit komt bij u strijden en vechten voort? . . . Gij begeert, doch gij hebt niet; gij zijt moorddadig en naijverig en gij kunt er niets mede verkrijgen; gij vecht en gij strijdt. Gij hebt niets, omdat gij niet bidt” (Jakobus 4:1-2).

De oorzaak van de wereldproblemen

Weinig mensen beseffen wat de fundamentele oorzaak is van de wereldconflicten. Maar Alexander Solzjenitsyn, een man die onder de verwoestende zuiveringen van Josef Stalin geleden heeft, verklaarde tegenover leden van het Engelse koningshuis wat de reden was:

„De mens is God vergeten; daarom is dit allemaal gebeurd.”

Je wist misschien niet dat de mens in het algemeen 6000 jaar lang God en zijn levenswijze verworpen heeft door de weg van nemen te volgen. Deze levensstijl staat lijnrecht tegenover die van God — het is een levens-

stijl van zelfzuchtig nemen en zich alleen wat aantrekken van de eigen belangen. Het is de filosofie van „eerst ik”.

De levenswijze van geven is echter de weg van God. Hierin stelt men het welzijn van de ander boven het eigen welzijn en concentreert men zich op het verkrijgen van een goddelijk karakter in plaats van op de tijdelijke bevrediging van fysieke begeerten.

Velen hebben de vergissing begaan te denken dat God een saai leven van zelfverloochening van ons verlangt. Dit is bepaald niet het geval. Jezus zelf heeft verklaard: „Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed” (Joh. 10:10). God wil dat het de mensen wel gaat (3 Joh. 2) en dat zij genieten van dit fysieke leven.

Maar de meeste mensen — misschien jij ook — zijn zo misleid dat zij denken dat hun levenswijze (wat niets anders is dan het volgen van de weg van nemen) beter is.

Het is deze voortdurende afwijzing van God die de verwarring en de pijn veroorzaakt die George Orwell zag en in zijn roman beschreef. Zolang een misleide mensheid (Openbaring 12:9) haar eigen, zelfzuchtige weg wil blijven volgen, zullen ook oorlog en armoede blijven bestaan.

Het goede nieuws is dat God binnenkort zal ingrijpen en zal verhinderen dat de mensheid zichzelf uitroeit! Lees hierover in Daniël 2:44.

Hoe zal de toekomstige wereld eruitzien? „De woestijn en het dorre land zullen zich verblijden, de steppe zal juichen en bloeien . . . Dan zullen de ogen der blinden geopend en de oren der doven ontsloten worden; dan zal de lamme springen als een hert en de tong van de stomme zal jubelen; want in de woestijn zullen wateren ontspringen en beken in de steppe, en het gloeiende zand zal tot een plas worden en het dorstige land tot waterbronnen” (Jesaja 35:1, 5-7). Hoe verschillend van wat jij en ik nu ervaren!

George Orwell zag waartoe de mensheid uiteindelijk zou komen als God niet tussenbeide kwam. Maar wij hebben de gezaghebbende belofte dat God deze tijden vol pijn zal bekorten (Mattheüs 24:22). Het komende Koninkrijk van God kan niet worden tegengehouden! □

De mensheid zal zichzelf niet uitroeien. Er zal in plaats hiervan een wereld van vrede en overvloed komen.

je ooit afgevraagd in wat voor wereld je zou leven na een kernoorlog?

Er is goed nieuws!

Misschien deprimeert het je om

PERSOONLIJK

(Vervolg van pagina 16)

heid werd gebracht! Het is NIET „het geloof, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is”. Toch DENKEN miljoenen mensen dit! Zij DENKEN dat het Evangelie een sentimentele, vage, etherische EMOTIE is, irrationeel en ZONDER verband met het VERSTAND.

Zij DENKEN dat dit valse „evangelie” uit de Bijbel komt! Derhalve nemen zij aan dat de Bijbel een onpraktisch boek is van een huilerige sentimentaliteit, volstrekt zonder relatie met rationele KENNIS.

Daarom is men de Bijbel gaan beschouwen als verouderd bijgeloof — een fabeltjesboek — of, in het geval van het Oude Testament, de geschriften van een oud geslacht van Joden die in hun onwetendheid naar een nationaal concept van een god zochten.

Zo hebben DENKERS *zonder* te denken en *zonder* te controleren om te ZIEN wat de Bijbel is, of wat hij zegt, hem naar de schroothoop van achterhaald bijgeloof verwezen. De „ONTWIKKELDE” mensen hebben hem het raam uitgeworpen, zonder onderzoek om hun bevooroordeelde mening te BEWIJZEN.

En de volgelingen van het evangelische protestantisme — althans vele van hen — DENKEN dat „de Bijbel niet werd geschreven om het verstand van de mens te informeren, maar om het hart van de mens te veranderen”. Zij aanvaardden een schijnheilige sentimentaliteit waarin zij „voelen” dat zij geestelijk zijn en dat zij „behouden” zijn, waarbij zij hun verstand grotendeels afsluiten voor de rationele leer van de Bijbel.

Een zeer „godsdienstige” vrouw uit deze categorie riep eens in opperste verbazing uit: „Wat? U leest de Bijbel toch zeker niet om hem te BEGRIJPEN?”

„Maar *natuurlijk!*”, antwoordde ik nadrukkelijk. „Leest u de Bijbel dan nooit?”

„Jazeker! Ik lees hem iedere dag”, zei zij op vrome toon.

„Nu dan, bedoelt u dat u hem leest, maar dat u hem niet tot u laat SPREKEN — haalt u geen enkele betekenis uit wat u leest?”

„Maar wij *hoeven* de Bijbel niet te

begrijpen”, hield zij vol. Evenals de dame in Londen dacht zij dat de Bijbel niet was geschreven om het VERSTAND van de mens te informeren.

„Maar WAAROM leest u hem dan”, vroeg ik.

„Welnu, om GEÏNSPIREERD te worden”, antwoordde zij.

Ontzettend veel mensen zijn tot dit valse idee verleid. GEEN WONDER dat de wetenschapsmensen en onderwijskundigen van deze wereld AANNEMEN dat de Bijbel niets RATIONEELS bevat, maar slechts zinloos, sentimenteel bijgeloof dat volstrekt irrationeel is!

Welnu, laten wij er eens wat in *lezen!* Het zal uw verstand niet besmetten!

Aan de van geboorte heidense Thessalonicenzen schreef Paulus: „Doch wij willen u niet ONKUNDIG laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen” (1 Thess. 4:13).

Werd *dit* geschreven om het VERSTAND van de mens te informeren — om ONWETENDHEID te voorkomen? Omdat de MEESTE mensen vandaag een schijnheilig bijgeloof aanhangen IN PLAATS VAN DE BOODSCHAP VAN DE BIJBEL begrijpen zij dit niet!

Deze mevrouw in Londen zegt: „De Bijbel werd niet geschreven om het verstand te informeren, maar om het hart van de mens te veranderen.” Als de Bijbel is geschreven om het hart van de mens te *veranderen* (EN DAT WAS HIJ INDERDAAD!) dan vraag ik u me te zeggen HOE hij het HART van de mens kan veranderen, als hij door het VERSTAND niet wordt begrepen?

Wat *bedoelt* de Bijbel eigenlijk wanneer hij over het „hart” van de mens spreekt? Het woord ‘hart’ in deze zin gebruikt betekent de DENKWIJZE!

De Bijbel zegt: „Arglistig is het hart boven alles, ja verderfelijker is het” (Jer. 17:9). Dit is geen verwijzing naar het orgaan in de borst van de mens dat bloed pompt. Hier wordt verwezen naar de NATUUR van de mens — zijn VERSTANDELIJKE of geestelijke instelling. Er wordt verwezen naar zijn natuurlijke karakter!

Maar HOE gaat God nu te werk bij het *veranderen* van deze arglistige, verderfelijke NATUUR — dit „hart” — deze instelling van het VERSTAND?

Uitsluitend de heilige Geest van God kan dit bewerkstelligen. En *hoe*

ontvangt iemand Gods Geest?

Jezus begon zijn evangelieverkondiging en zijn onderwijs met te zeggen: „De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods is nabijgekomen. BEKEERT U en GELOOFT het EVANGELIE” (Markus 1:1, 14-15). Aan twee voorwaarden, zei Hij, moeten wij voldoen: ONS BEKEREN en GELOVEN!

Op de grote Pinksterdag, toen Petrus Gods heilige Geest had ontvangen, verklaarde hij de WEG naar behoud: „BEKEERT U en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen” (Hand. 2:38).

Opnieuw dezelfde leer: twee voorwaarden: BEKEERT U en GELOOFT. Zich laten dopen is de uiterlijke ceremonie van het innerlijke GELOOF. Voorbeeld: De eunuch zei tot Filippus: „Zie, daar is water, wat is ertegen, dat ik gedoopt word? En hij [Filippus] zeide: Indien gij van ganser harte GELOOFT, is het geoorloofd” (Hand. 8:36-37).

Inderdaad, TWEE voorwaarden. Daaraan moeten wij voldoen. Vervolgens doet GOD het „behouden” — het verdere bekeren. God GEEFT zijn heilige Geest.

Maar HOE BEKEERT iemand zich? Wat BETEKENT het woord ‘beking’? Het betekent ‘van gedachten veranderen’. „Want de droefheid naar God [be]werkt een onberouwelijke beking” (2 Kor. 7:10; *Statenvert.*). Dit gebeurt in en door het verstand!

Paulus was bezorgd over de gezindheid van het VERSTAND. Hij zei: „Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was” (Filipp. 2:5).

Op welke wijze GELOOFT iemand teneinde „behouden” te worden? Iemand moet GELOVEN met het VERSTAND.

De laatste woorden van de brief van de apostel Petrus waren: „Wast op in de genade en in de KENNIS van onze Here en Heiland, Jezus Christus” (2 Petr. 3:18).

Wat is het FUNDAMENT van kennis — het *uitgangspunt* voor wijsheid? „De vreze des Heren is het begin der wijsheid, een goed *inzicht* hebben allen die ze [zijn geboden] betrachten. Zijn lof houdt eeuwig stand” (Ps. 111:10).

Sprekend over de geestelijke GAVEN — die God aan zijn verwekte kinderen schenkt — aan de erfgenamen van het behoud — luidt de INSTRUCTIE aan het VERSTAND als volgt:

„En van de geestelijke gaven, broeders, wil ik niet, dat gij onwetende zijt.” Door Paulus zegt GOD dat Hij niet wil dat wij ONWETEND zijn, maar dat er BEGRIP en KENNIS in ons VERSTAND is!

Verder: „Daarom maak ik u BEKEND . . . Er is verscheidenheid in genadegaven, maar het is dezelfde Geest . . . Want aan de een wordt door de Geest gegeven met WIJSHEID te spreken, en aan de ander met KENNIS te spreken krachtens dezelfde Geest; aan de een GELOOF door dezelfde Geest . . .” (1 Kor. 12:1, 4, 8-9).

De BELANGRIJKSTE van alle geestelijke gaven die God zijn volk geeft zijn ten eerste WIJSHEID, ten tweede KENNIS, ten derde GELOOF. Deze worden alle in het VERSTAND gegeven!

Jesus Christus zei dat wij daadwerkelijk moeten leven naar „ieder woord van God”, dat wil zeggen, ieder woord in de Bijbel (Matth. 4:4). Hoe zouden wij dat kunnen als wij niet Gods Woord tot ons VERSTAND lieten spreken en ons er niet door lieten onderwijzen.

Wat betekent STUDEREN? STUDEREN wij met ons VERSTAND — of met ons hart? Wij lezen de volgende instructie en lering: „Maak er ERNST mede u wèl beproefd ten dienste van God te stellen, als een arbeider, die zich niet behoeft te schamen, doch rechte voren trekt bij het brengen van het woord der waarheid” (2 Tim. 2:15).

Dit is een GEBOD! Men kan het Woord van God *alleen* met het VERSTAND *ernstig* bestuderen!

God leert — ja, GEBIEDT! — dat de Bijbel moet worden BESTUDEERD — met het VERSTAND. Hoe zouden wij anders Gods WIL kunnen weten? Daarom lezen wij het volgende gebod: „Weest daarom niet onverstandig, maar tracht te VERSTAAN, wat de wil des Heren is” (Ef. 5:17).

Wat een tragedie dat zo'n groot deel van deze wereld MISLEID is.

MILJOENEN mensen zijn verleid tot een VALS behoud, ingeënt met een geestelijk gif dat behoud en het Evan-

gelie slechts te maken hebben met een schijnheilige, mentale anesthesie waarbij het VERSTAND voor Gods werkelijke WAARHEID wordt afgesloten en waardoor men een vals sentimenteel gevoel van vroomheid aanvaardt.

En anderzijds zijn MILJOENEN andere mensen verleid tot de veronderstelling dat dit etherische, onpraktische, irrationele bijgeloof van deze belijdende maar misleide „christenen” de leer van de Bijbel vormt.

Deze miljoenen, die in hun ijdelheid als rationeel en ontwikkeld beschouwd wensen te worden — die zichzelf als *denkers* beschouwen — werpen daarom de Bijbel weg zonder enig onderzoek naar de inhoud ervan.

Zowel deze vrome sentimentalisten als deze intellectuelen zijn MISLEID! In tegengestelde richtingen gaande, naar de tegengestelde uitersten van de WAARHEID, zijn zij op weg naar dezelfde uiteindelijke bestemming, tenzij hun verstand wordt geopend!

De Bijbel is de bron van WAAR RATIONALISME, van fundamentele WAARHEID. Tevens is het de WARE bron van het enig ware Evangelie en BEHOUD. Het is beslist het boek dat bijna niemand kent!

Wat is nu de BIJBEL?

Het is het FUNDAMENT van *alle* kennis — kennis die anderszins voor het verstand van de mens volkomen onbereikbaar is: de kennis van WAT de mens is; van WAAROM de mens is; van de werkelijke waarden; van DE WEG naar vrede, geluk, overvloedig welzijn, succes; van EEUWIG leven.

Het is het FUNDAMENT van *alle* kennis: wetenschappelijke, fysieke en geestelijke. *Niet* de som van kennis — verre van dat! Het is het *uitgangspunt* — de BASIS voor de juiste *benadering* van de verwerving van kennis die de mens wel in staat is te ontdekken.

De Bijbel bevat geschiedenis, profetie, wijsheid, geestelijke kennis, WAARHEID.

Niemand kan juist ONTWIKKELD zijn tenzij door de Bijbel. Niemand kan de weg naar eeuwig leven kennen, tenzij door wat de Bijbel bevat.

Ja, ik herhaal het: de evangelieboodschap *is* een educatieve boodschap! Deze is RATIONEEL! ZINVOL! En ze is WERKELIJK! □

Eigengerechtig?

(Vervolg van pagina 12)

behoud. Maar als men zichzelf rechtvaardig vindt omdat men deze dingen heeft of doet, is dat verkeerd.

Gerechtigheid komt door geloof als een geschenk van God, die ons zijn eigen gerechtigheid geeft door in ons te wonen door zijn Geest (Ef. 2:8). Gerechtigheid is niet iets dat wij kunnen verkrijgen of laten zien door wat wij doen. Daarom is het verkeerd om onze werken en kennis of andere eigenschappen te vergelijken met die van anderen (2 Kor. 10:12), en een grondoorzaak van eigengerechtigheid.

Dergelijke vergelijkingen zijn een negering van Gods vermaningen over een rechtvaardig oordeel.

„Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt; want met het oordeel, waarmee gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden” (Matth. 7:1-2).

„Oordeelt niet naar het aanzien, maar oordeelt met een rechtvaardig oordeel” (Joh. 7:24).

Hoe moeten wij te werk gaan als wij na dit artikel gelezen te hebben tot de overtuiging zijn gekomen dat wij wel wat eigengerechtig zijn, maar het nog duidelijker willen leren inzien om het te overwinnen? Wat dan? Wat moeten wij doen?

In mijn geval, toen ik het huis met ongedierte kocht, was ik niet ervaren genoeg om het ongedierte te zien voor ik het kocht. Ik had een deskundige mee moeten nemen.

Ook wij behoren een deskundige mee te nemen. En in dit geval behoren wij de beste expert te nemen die er is — iemand die ons hart kan doorschouwen — God.

Wij behoren net als David te bidden: „Afdwalingen — wie bemerkt ze? Spreek van de verborgene mij vrij” (Ps. 19:13).

Bid dit gebed, en vraag God om elk ongedierte van eigengerechtigheid te verdelen.

Ik spreek uit ervaring als ik zeg dat er slechts één ding is dat erger is dan weten dat je ongedierte hebt — het *niet* weten. Ik heb ondervonden dat ook ik ongedierte heb — veel. Maar nu weten wij hoe wij het echte ongedierte van eigengerechtigheid kunnen verdelen. □